

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · núm. 403

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessions 9.2, segona i darrera reunió, i 10.1, primera reunió, dijous 4 de maig de 2017

Presidència de l'l. Sr. Oriol Amat i Salas

TAULA DE CONTINGUT

Sessió 9.2 de la CSC

Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 18/2016, 20/2016 i 27/2016 (continuació)

256-00019/11, 256-00021/11 i 256-00023/11

3

Sessió 10.1 de la CSC

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2016, sobre l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural, corresponent al 2014

256-00022/11

5

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 28/2016, sobre el Consorci Sanitari de Terrassa, corresponent al 2011 i al 2012, en compliment de la Resolució 508/X

256-00024/11

9

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2014

257-00002/11

15

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2016, sobre el Consell Comarcal del Barcelonès

258-00015/11

16

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 9.2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC), suspesa el dia 30 de març, es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix Oriol Amat i Salas, acompanyat de la vicepresidenta, María José García Cuevas, i de la secretària, Carmina Castellví i Vallverdú. Assisteix la Mesa la lletrada Immaculada Folchi i Bonafonte.

Hi són presents els diputats Violant Cervera i Gòdia, Adriana Delgado i Herreros, Germà Gordó i Aubarell, Maria Rosell i Medall, Marc Sanglas i Alcantarilla, Maria Senserrich i Guitart i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts pel Sí; Antonio Espinosa Cerrato, Lorena Roldán Suárez, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; David Pérez Ibáñez i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Esperanza García González, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Joan Garriga Quadres, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

El president

Bon dia. Doncs, ja començarem.

Comencem, primer, amb les votacions. Algun grup vol comunicar alguna substitució? *(Veus de fons.)* Sí.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, el diputat David Pérez i jo mateix substituïm el Rafel Bruguera i l'Òscar Ordeig.

El president

Molt bé, d'acord. Sí.

Adriana Delgado i Herreros

President, Violant Cervera substitueix el David Bonvehí, la Maria Rosell substitueix l'Albert Batet i el Marc Sanglas substitueix l'Anna Simó.

El president

D'acord, moltes gràcies. Doncs, passem..., comencem les votacions.

Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 18/2016, 20/2016 i 27/2016 (continuació)

256-00019/11, 256-00021/11 i 256-00023/11

En primer lloc votarem les proposicions..., les propostes genèriques del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2016, sobre el Programa 211, de l'Administració de justícia i Ministeri Fiscal, corresponent a l'exercici 2012; el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20/2016, sobre l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, corresponent als exercicis 2012 i 2013, i el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 27/2016, sobre les eleccions per a determinar la representativitat de les organitzacions professionals agràries a Catalunya, del 2016.

Votarem, en primer lloc, les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i del Grup Parlamentari de Ciutadans, i la de Junts pel Sí, excepte l'incís que hi ha al final, que té..., aquesta PR té..., al final hi ha una frase que diu «i insta el Govern a atendre les seves conclusions sense perjudicar els drets retributius dels funcionaris». Per tant, primer votarem les cinc PR sense aquest incís, i després votarem aquest incís, eh? *(Pausa.)*

Vots a favor?

D'acord, unanimitat.

I ara votarem la PR... *(Se sent un telèfon mòbil.)* Perdoneu. Ara votarem la PR del Grup Parlamentari de Junts pel Sí amb l'incís.

Vots... *(Veus de fons.)* Es refereix al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2016, sobre el Programa 211, Administració de justícia i Ministeri Fiscal, corresponent a l'exercici 2012, eh? I és la PR, incloent-hi l'incís que he esmentat abans, «i insta el Govern a atendre les seves conclusions sense perjudicar els drets retributius dels funcionaris».

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Passem al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 20/2016, sobre l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, corresponent als exercicis 2012 i 2013. I votem la proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor? (*Adriana Delgado i Herreros demana per parlar.*) Perdó. Sí? Perdoneu, anullem un moment la votació. Sí?

Adriana Delgado i Herreros

Sí, voldríem demanar votació separada dels punts 3 i 4.

El president

D'acord. Aleshores votarem en primer lloc, d'aquesta proposta de resolució, els apartats 3 i 4; després votarem la resta.

Per tant, dels apartats 3 i 4.

Vots a favor?

Nou vots a favor.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

D'acord.

Per tant, ha quedat rebutjada, aquesta: 9 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

I ara votem la resta d'aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Unanimitat.

Doncs, si no hi ha cap intervenció, aleshores ja aixequem la sessió, ja hem finalitzat les votacions.

Aleshores, ara parem dos o tres minuts i després ja comencem la sessió ordinària.

La sessió s'aixeca a les deu del matí i deu minuts.

Sessió 10.1 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a un quart d'onze del matí i un minut. Presideix Oriol Amat i Salas, acompanyat de la vicepresidenta, María José García Cuevas; de la secretària, Carmina Castellví i Vallverdú, i del secretari en funcions, Marc Solsona i Aixalà. Assisteix la Mesa la lletrada Immaculada Folchi i Bonafonte.

Hi són presents els diputats Violant Cervera i Gòdia, Adriana Delgado i Herreros, Germà Gordó i Aubarell, Maria Rosell i Medall, Maria Senserrich i Guitart i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. de Junts pel Sí; Lorena Roldán Suárez, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; David Pérez Ibáñez i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Albano Dante Fachin Pozzi, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Esperanza García González, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Joan Garriga Quadres, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyero, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Andreu Morillas Antolín, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom, Miquel Salazar Canalda, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2016, sobre l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural, corresponent al 2014 (tram. 256-00022/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 333, 49).

2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 28/2016, sobre el Consorci Sanitari de Terrassa, corresponent al 2011 i al 2012, en compliment de la Resolució 508/X (tram. 256-00024/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 339, 45).

3. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2014 (tram. 257-00002/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Tramitació de l'informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya (compte general: BOPC 335, 3).

4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2016, sobre el Consell Comarcal del Barcelonès (tram. 258-00015/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

El president

S'obre la sessió.

Bon dia. Abans de començar, algun grup vol comunicar alguna substitució per a aquesta sessió?

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, senyor president. Nosaltres comuniquem la substitució del portaveu, l'Òscar Ordeig, per mi mateix.

El president

D'acord.

Bé, doncs, començarem amb el primer punt. Simplement recordar que, tal com vam acordar per unanimitat de tots els grups parlamentaris, el procediment que seguirem és: primer hi haurà una presentació de cada un dels informes a càrrec del síndic –el síndic major o el síndic encarregat de l'informe en concret–, de cinc minuts; després hi hauran els posicionaments dels diferents grups parlamentaris, i cada grup disposarà de cinc minuts més, i finalment, per donar resposta a les qüestions plantejades, el síndic corresponent tindrà deu minuts. Això és una aproximació, eh?

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2016, sobre l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural, corresponent al 2014

256-00022/11

Aleshores, comencem pel primer punt, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2016, sobre l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural, corresponent al 2014. I presentarà l'informe el síndic, el senyor Jordi Pons Novell. Bon dia.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia. Bé, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural és una entitat de dret públic que s'encarrega de gestionar el patrimoni cultural de la Generalitat de Catalunya. Per tant, una de les seves funcions és gestionar i dinamitzar diferents equipaments culturals, uns que li van ser adscrits per llei, que són potser els més coneguts, que serien el Museu Arqueològic de Catalunya, el Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, el Museu d'Història de Catalunya, el Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya, el Museu d'Art de Girona i el Centre de Restauració de Béns Mobles; i també gestiona diferents equipaments culturals –una llarga llista–, des del Castell de Cardona a molts d'altres, que figuren a les pàgines 21 i 22 de l'informe.

Aquesta entitat es va crear per la llei d'acompanyament, la Llei de mesures fiscals i financeres del 2011, i el que fa aquesta entitat és integrar activitats en la gestió d'aquests equipaments. Una part que abans feia el Departament de Cultura, i una altra part que abans feien dues entitats autònomes administratives del mateix Departament de Cultura; una, que era l'Entitat Autònoma Museus d'Arqueologia, que gestionava els dos museus d'arqueologia que els he esmentat, i, l'altra, l'entitat autònoma que gestionava el Museu de la Ciència i de la Tècnica de Terrassa.

Malgrat que es crea l'any 2011, els estatuts no es publiquen fins a mitjans del 2013, el 23 de juliol del 2013. En aquest decret es dona a l'agència divuit mesos per assumir totes les funcions que li establia la llei i el seu reglament, però al llarg del temps..., i potser aquest ha estat un dels motius pels quals ens van fer que fiscalitzéssim aquesta entitat: va anar passant el temps i no ha assumit totes les seves funcions. De fet, quan van haver passat aquells divuit mesos es va prorrogar el període per assumir-ne les funcions, i finalment, fa pocs dies, vostès van aprovar la llei d'acompanyament, la Llei de mesures fiscals i financeres d'aquest exercici, i a la disposició derogatòria tercera es deroguen part de les competències que originàriament tenia assumides l'agència.

Entra en funcionament el 2014, i el que fem és fiscalitzar el 2014. Per una part, hi ha el problema de que, al fiscalitzar el primer exercici, d'una part de les alegacions poden dir que com que era el primer exercici que es feia..., però, de l'altra, també hi havia el component aquest –que almenys quan ho vaig proposar per fiscalitzar al Ple de la sindicatura a mi em sorprenia–..., aquest retard entre la Llei de creació i la seva posada en funcionament. I, després, que les funcions..., es va haver d'ajornar l'assumpció de competències, i que, finalment, competències que semblava, el 2011, que havien d'assumir, el 2017, fa quatre dies, es deroga l'assumpció d'aquestes competències.

Bé, la fiscalització és una fiscalització limitada, en la qual..., té quatre objectius, com vostès deuen haver vist, que són: fiscalitzar la liquidació pressupostària de l'entitat; fiscalitzar la..., es dedica una important atenció a la..., en segon lloc, al compliment de la legislació que era aplicable a l'agència en l'àmbit de la contractació i de les despeses de personal; es fa també..., es fiscalitza el traspàs de funcions entre el departament i les dues entitats autònomes cap a l'agència, i per últim, que és una prova que fem normalment quan es fiscalitza algun museu, és..., no de tots els museus que integren l'entitat, sinó de tres d'ells. I d'un d'ells, que té diverses seus, en dues seus es fa una revisió dels fons artístics –veure si realment el que diuen que tenen a l'inventari realment està al museu. I veuran en l'informe les mancances que es troben.

Bé, pel que fa a... Finalment, veuran que hi ha un apartat de conclusions, on es recullen les principals observacions i recomanacions. Potser les principals observacions... Tampoc no és una entitat molt gran, però potser les principals observacions..., una fa referència a l'absència del contracte programa que contemplava la llei i, després, els estatuts de l'agència; el contracte programa que havia de gestionar les relacions entre el departament i l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural. Es fa també una observació sobre la naturalesa dels preus que es paguen per les entrades i per altres serveis que presta l'agència. Una altra observació que es podria destacar és la de..., el tema que..., l'observació sobre l'adscripció dels béns immobles que li han estat adscrits a l'agència.

Una altra observació podria fer referència a l'ús indegut que durant l'exercici 2014 va fer l'agència dels contractes menors; molts contractes menors i, en molts casos, repetitius i, per tant, s'assenyalen diferents indicis de fraccionament. I, per últim, per destacar alguna observació més de les diferents que hi ha, podríem..., n'hi ha una..., pel que

fa als fons dels museus, les mancances en alguns dels museus quan es fa la revisió de l'inventari.

Res més. Resto a la seva disposició per a qualsevol aclariment sobre l'informe o sobre la meua exposició.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic Pons. Aleshores, passem al posicionament dels grups parlamentaris, i comencem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula el diputat Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, president. Gràcies, síndic, per la presentació de l'informe. Bé, hem detectat que, gràcies a l'informe que ens han presentat i..., que hi ha hagut, doncs, diversos incompliments de terminis, de consells rectors que no s'han creat, que no hi ha un reglament de funcionament, que no s'ha formalitzat el contracte programa, com deia, ni tampoc documents de cessió dels diferents edificis, dels béns immobles.

Li volia fer unes preguntes molt concretes. Una és: hem vist que a l'observació número 4 diu que els ingressos de despeses liquidades han estat superiors al pressupost inicial, els ingressos i les despeses. Els ingressos en un 40 per cent; és a dir, entenem que s'ha ingressat un 40 per cent més del previst. I la despesa s'ha incrementat un 17 per cent. Això vol dir que té un superàvit, entenc, i que podria tenir alguna incidència en els preus de les entrades o..., pensant en que pogués tenir algun tipus d'utilitat de cara a fer més accessibles els béns culturals per a la ciutadania.

I, després, un comentari respecte als contractes menors, que sí que ens crida molt l'atenció, no?, perquè una fragmentació..., quan una dada es fragmenta en dues, doncs, un pot pensar que..., bé, que no ha filat prim o que hi ha hagut alguna qüestió que ha fet necessari..., eh? I que no és perquè es doni contractes als amics, però quan veiem que en un any es fan nou contractes menors d'un servei de neteja –que entenem, doncs, que hauria de ser..., que no hi ha cap dificultat per treure-ho a licitació–, o fins i tot a la neteja del MNAC hi ha trenta-un contractes menors, des del gener fins al setembre de 2014, a nosaltres... Això és una cosa que recurrentment veiem que va sortint, el tema de la fragmentació de contractes, però em sembla que aquí hi ha casos escandalosos, no?

Com, també, per a la vigilància de la vil·la romana de Centelles: vint-i-dos contractes menors a la mateixa empresa. Clar, això és un tema que fa que s'aixequi una sospita de que aquí el que s'està fent és beneficiar empreses que són afins. I ja sabem com està el tema de la corrupció; bé, en general a tot Espanya, i molt concretament tot el cas de Convergència, aquí, no?

Vostès com pensen que s'hauria..., o quin..., per què es produeixen aquestes fragmentacions? Tenen alguna conclusió de per què està passant aquesta... És a dir, no sé si..., de vegades, vostès eleven a..., no sé si han elevat a l'Oficina Antifrau o... Ens crida molt l'atenció, això.

Bé, aquestes serien les dues principals preguntes, doncs: respecte als contractes menors, i respecte a si aquest fet de que la previsió d'ingressos va ser superior a les despeses podria tenir alguna incidència en els preus d'accés.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Passem al Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula el senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. El meu..., el Grup Parlamentari Socialista no farà cap valoració de l'informe, perquè el que hem analitzat i el que veiem de l'anàlisi que ha fet el síndic senyor Pons és que hi han incidències menors en aquesta agència. Més enllà dels contractes menors, que és veritat que hi ha un encadenament de contractes en aquest sentit..., cosa, per cert, bastant habitual i que no justifica l'Administració. Feia temps que no venia a aquesta comissió, però de la meua etapa anterior veig que se segueixen reproduint algunes incidències que són males..., o pràctiques incorrectes de l'Administració.

Jo crec que el que hauríem de demanar als gestors és una acció més eficient, perquè és veritat que alguns d'aquests encadenaments, des d'un punt de vista administratiu, tenen poca justificació, eh? M'atreviria a dir..., ja sé que no..., segurament, des d'un punt de vista del Pompeu Fabra no és correcte, però hi ha una certa ganduleria dels gestors. Perquè costa poquet, eh?, fer..., licitar els contractes de neteja o de vigilància d'algunes instal·lacions. Però ho limitaria en aquest sentit. Nosaltres no hi veiem altres motius, eh?, que s'han expressat en aquesta comissió.

El president

Gràcies, diputat. Passem al Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula la diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, nosaltres tampoc no farem preguntes. Entenem que l'informe sí que és veritat que detecta algunes irregularitats que no s'haurien de produir, però que són menors. Però sí fer una valoració de que, al final, s'entén una mica que el Museu d'Arqueologia de Catalunya sigui un dels menys atractius o dels que pitjor funcioni a Catalunya, perquè dona la impressió de... Això de no tenir interès ni tan sols en signar el conveni marc amb el Departament de Cultura no sembla una cosa gaire responsable i, sobretot, una gestió eficient de la mateixa... Però entenem que de les petites irregularitats detectades tampoc no cal fer més preguntes d'esbrinament que les que ja respon el mateix informe amb les seves explicacions i conclusions.

El president

Gràcies, diputada. I per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula la diputada Adriana Delgado.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Bé, bon dia a tots els membres de la sindicatura. Moltes gràcies, síndic, per les explicacions d'aquest informe. També breument, com ho han fet els companys anteriorment.

També, com deia el síndic Pons en les seves explicacions, una de les coses que potser crida més l'atenció és aquest retard en l'assumpció de competències per part de l'agència, i ara, doncs, finalment, que hem aprovat la derogació d'alguna d'elles. També aquesta falta del contracte programa, que pel que nosaltres sabem ara és una qüestió prioritària per al departament i ja hi ha una proposta aprovada pel consell d'administració. I també, doncs, com s'ha comentat, l'ús indegut d'aquests contractes menors que, lamentablement, van sortint en diferents informes en aquesta comissió.

En tot cas –i també sense justificar-ho en cap cas–, algunes de les observacions sí que veiem que podrien tenir a veure amb aquest retard en l'assumpció de les competències, i li demanaríem si també podrien tenir relació amb aquest primer any de funcionament, que seria aquest 2014, per exemple, doncs, en l'observació que han fet en la diferència entre els ingressos i despeses del pressupost inicial i del pressupost liquidat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per donar resposta de les qüestions plantejades, té la paraula el síndic, el senyor Jordi Pons.

El síndic Jordi Pons i Novell

Sí, moltes gràcies pels seus comentaris. De manera breu. En primer lloc, si ho hem elevat a algú. A veure, tots els informes de la sindicatura s'eleven o s'envien al Tribunal de Cuentas; tots ells, independentment del que s'hi trobi. I aquest no s'ha enviat enlloc més, perquè si ho haguéssim enviat a algun altre lloc constaria a l'informe. Com diu la nostra mateixa llei, l'article 35, ho hauríem de fer constar en el mateix informe, si ho haguéssim enviat a fiscalia o a algun altre lloc; com és el cas, per exemple, d'un altre informe que es presenta avui, que sí que hi consta, que s'ha..., les irregularitats detectades i el que s'ha fet, que es presentarà posteriorment. Per tant, no, no s'ha enviat enlloc més, a part del que és habitual en els informes de la sindicatura.

Pel que fa als contractes menors, n'hi ha molts, de contractes menors. Per una banda, hi ha els de neteja; que els de neteja, ells mateixos... Que, en part, podria ser; ells, l'ex-

cosa que venen a posar, quan fèiem la fiscalització, era que era el primer any de funcionament, que era l'agrupació... Home, nosaltres, la crítica implícita que hi ha...: «Home, fa molts anys que sabíeu que faríeu això i que estàveu tots al Departament de Cultura.» Però pel que fa, per exemple, al de neteja, en el mateix informe ja consta..., quan es fa tot el detall, es diu que el mes de setembre ja estava solucionat, que al llarg de l'any van licitar el concurs; el van licitar a partir del mes de maig, crec, i a partir del setembre ja estava solucionat.

Els altres, que n'hi ha molts i de diferents museus, no ho van solucionar tan ràpid. No ho van fiscalitzar en aquest exercici, però com que estàvem allà, fent la fiscalització, sí que, a partir del 2016, el tema de la vigilància pràcticament estava també ja resolt. Ja havien convocat un concurs a mitjans del 15, si no ho recordo malament, i ho van solucionar.

Pel que fa... Qui va seguir prestant aquests serveis? Bé, el que passa en tants altres informes, com comentava algun dels diputats, els va seguir prestant l'empresa que ja ho feia, eh? En tot cas, el que seria la neteja i la vigilància pràcticament ja està solucionat. Els altres ja són coses més concretes que sí que haurien d'intentar anar corregint a mesura que en el futur sorgissin temes semblants.

Per últim, pel que fa al tema de que les obligacions reconegudes i els drets liquidats són tan superiors al pressupost, també és una manca de previsió de la mateixa agència al fer el pressupost. Quan es fa el pressupost, es deixen fora..., mira que van tenir temps, des del 2011, per pensar-s'ho bé; però només es van incorporar bàsicament el pressupost de les dues entitats autònomes. I tota la part de la gent de Cultura que es va traspasar a l'agència estava en el pressupost de Cultura. Per tant, dintre de l'any es van haver de traspasar; clar, llavors el que va fer és que augmentés la liquidació del pressupost per un efecte de manca de previsió, que en anys posteriors també ja ho han solucionat incorporant tots els conceptes en el pressupost.

El president

Hi ha alguna intervenció més? (*Pausa.*) Bé, doncs, moltes gràcies al síndic, al senyor Jordi Pons.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 28/2016, sobre el Consorci Sanitari de Terrassa, corresponent al 2011 i al 2012, en compliment de la Resolució 508/X

256-00024/11

Passarem al punt 2. El punt 2 és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 28/2016, sobre el Consorci Sanitari de Terrassa, corresponent al 2011 i al 2012, en compliment de la Resolució 508/X. I ens presentarà l'informe el síndic, el senyor Andreu Morillas.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, president. Bon dia. La Sindicatura de Comptes va emetre aquest informe, que és el 28/2016, sobre el Consorci Sanitari de Terrassa, d'acord amb la resolució 508/X del Parlament i en compliment del programa d'activitats de la sindicatura. La resolució deia: «El Parlament de Catalunya insta la Sindicatura de Comptes a fiscalitzar, dins del programa de treball de la sindicatura, l'activitat economicofinancera del Consorci Sanitari de Terrassa corresponent als períodes tancats de 2011 i 2012.» Aquest informe va ser aprovat en la sessió del 13 de desembre del 2016 pel Ple de la sindicatura.

És una fiscalització de regularitat que inclou la revisió dels comptes anuals del consorci en els exercicis esmentats i el compliment de la legalitat, en particular centrada en contractació i despeses de personal.

El Consorci Sanitari de Terrassa, com vostès saben, és una entitat jurídica pública de caràcter institucional en la qual participen la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Terrassa i una fundació privada que es diu Sant Llätzer. Està adscrit al Servei Català de la Salut i atén una població, o atenia, en aquells exercicis, una població de referència d'unes 200.000 persones de l'àrea del Vallès Occidental i tenia en nòmina uns 2.100 treballadors. Tenia centres assistencials a Terrassa, Rubí, Matadepera, Castellbisbal i Sant Cugat del Vallès.

Presentava un balanç de situació, en el 2012, de..., un volum d'actiu i passiu de 154 milions d'euros, i el volum del seu pressupost era, el 2011, de 136 milions d'euros, i, el 2012, de 139, quasi 140 milions d'euros. Per tant, en aquell moment no era una entitat susceptible de ser finançada d'acord amb l'article 71 de la Llei de finances públiques de Catalunya. No estava en el nostre programa, però atès que hi va haver una resolució del Parlament, conseqüència de l'anterior informe del consorci, que demanava una nova fiscalització, òbviament la sindicatura va fer aquesta fiscalització. En els dos exercicis esmentats, el pressupost va presentar superàvit de 900.000 en el primer exercici, de 2,6 milions en el segon exercici.

L'opinió de la sindicatura, que es recull en l'apartat de conclusions, és que, excepte pels fets descrits en les observacions 4 i 5 que comentaré, els comptes anuals expressen en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera del consorci a 31 de desembre del 2011 i 2012, i també dels resultats dels fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària corresponent als exercicis analitzats.

Entre les principals observacions que vostès poden trobar en l'apartat de conclusions, hi han aquestes dues, la 4 i la 5, que són les que fan que la sindicatura faci aquestes excepcions.

La primera, la número 4, és que el consorci no va comptabilitzar cap provisió, l'any 2011, per retornar o per fer front al retorn al CatSalut d'un excés de finançament que s'havia produït de 2,28 milions d'euros derivat de temes laborals.

I la número 5, l'excepció número 5, és que el consorci, com passa amb altres institucions d'aquest tipus, no va gestionar el seu pressupost durant l'exercici i al final dels exercicis elaborava la liquidació del pressupost, transposant els imports del compte de resultats de la comptabilitat financera.

Això tindria la importància que té, però en aquest cas el que es va produir és –aquesta no gestió del pressupost– una contracció..., va contraure despeses més enllà del pressupost, dels crèdits possibilitats pel pressupost, la qual cosa no va tenir conseqüència en el compte de resultats, atès que també els ingressos del capítol VIII i del capítol IX d'ingressos van ser suficients perquè aquests ingressos liquidats superessin les obligacions reconegudes.

D'entre les observacions més importants –en resumiré alguna–, la concessió d'un préstec de 184.000 euros a una societat dependent del consorci, que es diu Copresat, amb posterioritat a l'acord de govern que determinava la dissolució d'aquesta societat en ares de la simplificació administrativa. La concessió d'aquest préstec, amb posterioritat a aquest acord de govern, va incrementar la liquidació final, el passiu de la liquidació final de la societat.

També, com l'anàlisi que fem en altres fiscalitzacions d'entitats hospitalàries, es detecta un excés de despesa respecte a la contractació en aquests dos exercicis, que està explicada en el text de l'informe i en les seves conclusions.

També destacaria que l'entitat, el consorci, utilitzava una entitat que es diu Catlab com a mitjà propi quan, per les seves circumstàncies, no podia ser mitjà propi del consorci.

I també destacaria que la segregació d'una entitat dependent de la Fundació Sant Llätzer, que es deia Aura, que era una residència per a gent gran assistida, no es va fer correctament d'acord amb el conveni que el consorci tenia amb l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, i que, en tot cas, si hagués continuat volent prestar aquest servei a través d'aquesta residència de la Fundació Sant Llätzer hauria hagut d'emprar un procediment contractual adequat.

Fem tres recomanacions en l'informe que totes tres fan referència a aspectes laborals. I també la sindicatura, com fa sempre amb segons i tercers informes de la mateixa entitat, fa una comparativa entre les observacions detectades, observacions i recomanacions detectades en anteriors informes, i el grau de resolució o compliment de les recomanacions de la sindicatura en l'informe que estem analitzant en l'actualitat. I, en aquest sentit, la sindicatura recull que, així com en l'anterior informe del consorci que afectava els exercicis 2009 i 2010 es van assenyalar divuit observacions i quatre recomanacions, en l'actual informe es fan tretze observacions i tres recomanacions, i es constata que d'aquelles observacions fetes en l'anterior informe, nou han estat resoltes, totalment o parcialment; tres encara continuen vigents, i cinc afectaven aspectes

de contractació que no han estat observats en l'actual informe. De les quatre recomanacions, dues han estat aplicades i dues no.

També cal fer constar que, atès que aquest informe que estem analitzant en l'actualitat feia referència a l'any 2011 i 2012, i l'anterior feia referència al 2009 i 2010, no hi ha hagut temps per part del consorci d'aplicar moltes de les observacions i recomanacions que la sindicatura feia, perquè quan les havia d'aplicar encara estàvem dintre, fent l'anterior informe, per dir-ho d'alguna manera, no? De tota manera, la millora és substancial, si ens atenem a aquestes observacions i recomanacions concretes de la sindicatura.

I amb això ho deixaria, president. I estic a la seva disposició per a qualsevol qüestió que em vulguin comentar.

El president

Moltes gràcies, síndic. Passem al posicionament dels grups parlamentaris, i té la paraula en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, president. Gràcies, síndic, per la seva presentació. Bé, aquí tornem a trobar algunes irregularitats pel que fa a la formalització dels contractes, tant en l'exposició o la claredat respecte als procediments negociats, on no consta la negociació, o puntuacions que no es troben ben expressades als mateixos plecs. Però també volia fer incidència en un aspecte, que és el Decret 3/2010, que es va aplicar, doncs, al personal públic, però també a personal del sistema concertat, que és personal laboral –això també va passar a l'Hospital de Sant Pau–, que s'aplicaven les retallades salarials i, a més, s'aplicaven d'una manera..., sembla que de manera discrecional. Perquè el decret establia uns percentatges, un escalat en funció del nivell professional, que augmentava la retallada salarial als càrrecs directius, i, en canvi, em sembla que els càrrecs directius es van voler aplicar una retallada menor i han generant un greuge, perquè sembla que no a tothom li ha afectat de la mateixa manera, aquest decret, sinó que hi ha hagut una sèrie de persones que s'han autoatorgat el privilegi de no complir amb aquest decret.

Li volia preguntar si vostè pensa que aquest decret era d'aplicació per a aquest personal laboral, entenent que, bé, el personal que treballa al consorci sanitari no és personal funcionari i que, per tant, doncs, això, aquest tipus de decret quedaria fora de l'aplicació, ja que el que s'hauria d'aplicar allà és el mateix conveni que tenen els treballadors.

I també, doncs, respecte a les irregularitats, sí que, mirant contractes més recents, nosaltres vam detectar que hi havia contractada..., això va ser el 2015, eh?, ja sé que és més recent, però no sé si han detectat irregularitats d'aquesta mena també; que hi han aplicacions pressupostàries, no? –per exemple, la 226-0004– que estaven destinades al manteniment i suport tècnic del programari de les unitats de cures intensives del consorci sanitari i, en canvi, és per a un contracte de serveis jurídics. Ens va cridar molt l'atenció que una partida pressupostària estigués destinada, no?, prevista per a serveis informàtics i acabés per a serveis jurídics. Però ens va cridar més l'atenció quan a sobre vam veure que qui es beneficiava d'aquest contracte era el despatx professional del conseller Mundó.

No sé si han trobat també coses d'aquest tipus; és a dir, que hi hagi partides pressupostàries que estan destinades en principi per a una cosa determinada i després es contracten qüestions diferents.

I això seria tot, doncs. Respecte al tema del decret llei i d'aquestes qüestions, doncs, si s'han trobat també aquestes incongruències.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Hem estat analitzant aquest informe en comparació amb el darrer informe que es va fer del Consorci Sanitari de Terrassa, el dels exercicis 2009 i 2010. Hem observat que respecte a l'anterior fiscalització ha millorat una mica la gestió del consorci, tot i que hi ha un tema que ja s'havia detectat en aquell informe que

veiem que no ha acabat d'estar corregit –i, per tant, voldríem saber si en la fiscalització, en les explicacions dels gestors del consorci de Terrassa hi ha hagut algun tipus d'explicació–, que és el que fa referència a l'empresa que presta o prestava els serveis d'anàlisi clínica, el Catlab, que no és un mitjà propi del consorci de Terrassa des que està participat en un 50 per cent per la Mútua de Terrassa. I, per tant, compartim el criteri de que, en tot cas, les anàlisis clíniques havien de sotmetre's al procediment de contractació corresponent; si hi ha algun tipus d'explicació per part dels gestors o de la sindicatura de per què això no s'ha fet.

I després també, en tot cas, voldríem conèixer si hi ha hagut algun tipus de justificació d'un altre servei que nosaltres entenem que havia també de sortir a concurs. M'estic referint a la prestació del servei de residència assistida per a gent gran, per a gent gran dependent, eh? Aura era una empresa que estava en el sector públic. Per acord de govern, l'agost del 2011 –la racionalització del sector públic, no sé si se'n recorden–, doncs, es va vendre a la Fundació Privada Sant Llàtzer. Però jo m'imagino..., bé, i de fet s'ha seguit gestionant o prestant el servei per Aura, quan ara ja no forma part del sector públic, sinó del sector privat. M'imagino que la licitació que es devia fer per part del conseller Boi Ruiz era: «Escolta, tu m'ho compres, però tu seguiràs facturant», no?, diguem-ne, per sota la..., no la facturació per sota la taula, sinó l'acord, eh? Diguem-ne que és curiós, eh?

En tot cas, volem conèixer si hi ha hagut alguna justificació per part dels gestors del Consorci Sanitari de Terrassa de per què no..., un cop va passar al sector privat, va desaparèixer del sector públic i va passar al sector privat, no es van fer els procediments contractuals previstos a la Llei de contractes del sector públic adients.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, moltíssimes gràcies, síndic, per la seva explicació. Bé, jo crec que als consorcis sanitaris, al final, sembla que els persegueixin els mateixos mals –mals comuns, no?– a pràcticament a tots dels que... Del temps que portem aquí la sindicatura, sembla que els errors es cometin pràcticament a tots, no?: pagaments injustificats a alts càrrecs; contractes a dit a proveïdors, i encàrrec de serveis que superen el límit de la contractació menor, que al final es fragmenta per tal d'evitar, doncs, la necessitat de publicitat i unes condicions i un plec de condicions més clar. En aquest cas s'hi introdueix també el fet que es preparen els processos de contractació amb unes bases tan poc clares que el que fan és limitar la concurrència d'empreses. I, bé, es repeteixen, doncs, les irregularitats que..., a d'altres consorcis, com l'abús del procediment negociat.

Però, a veure, de tot el que vostè ha detectat, de totes les irregularitats que estan detectades i que estan incloses a aquest informe, quina opinió li mereix a vostè que això pugui arribar a l'Oficina Antifrau? Perquè jo ja sé que aquest informe l'envien vostès al Tribunal de Cuentas, i si veu delictes..., ens ho han explicat diverses vegades. Però respecte de l'Oficina Antifrau, quina opinió li mereix a vostè?

I una segona pregunta és: quina proposta faria vostè per evitar que aquestes irregularitats siguin una constant als consorcis sanitaris? A veure si així podem treure, doncs, alguna conclusió positiva i que ens serveixi tota aquesta tasca ingent de fer la fiscalització de consorcis sanitaris amb els resultats que obtenim sempre als informes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula la diputada Adriana Delgado.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Moltes gràcies al síndic, també, per les seves explicacions d'aquest informe.

Bé, breument, perquè es van repetint també els mateixos comentaris. El que crida l'atenció, doncs, d'aquest informe sobretot és que deixa patent aquesta delicada situa-

ció financera del consorci. Surten, doncs, els deutes acumulats; la situació de morositat; l'excés de despesa respecte a la despesa contractada, que també s'ha comentat; el préstec a la societat Copresat; tots els temes que van relacionats amb la contractació.

Però també és cert, doncs, que aquest informe ja és del 2011, 2012. Com hem comentat, hi ha una primera fiscalització que també ha deixat patent el seguiment de les recomanacions que s'han resolt o que es mantenen, i que hi ha una millora al respecte, tot i que evidentment, doncs, s'hauran de resoldre totes les que queden pendents i les que han sortit noves en aquest informe.

A les alegacions presentades sí que es pot veure també com algunes de les recomanacions ja estan sent corregides pel departament. I precisament una de les que aquí s'ha comentat és la licitació del servei que presta Aura i que se solucionarà, o sembla que és aquesta la intenció, de solucionar-se, amb una subrogació del personal.

Però, vaja, en tot cas, i com en tots els informes, doncs, a resoldre les recomanacions que queden pendents, tant de la primera fiscalització com d'aquest segon informe.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per donar resposta a les qüestions plantejades, té la paraula el síndic, el senyor Andreu Morillas.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Gràcies, president. Amb relació a les qüestions que m'han plantejat, algunes les podré contestar, potser alguna no. Amb relació als increments de sous que s'han produït en el personal directiu, o a les reduccions que s'han deixat de produir en el personal directiu, com es planteja sempre en aquest cas i que es troba de forma bastant recurrent en diverses fiscalitzacions que fem del sector hospitalari o no hospitalari..., es planteja un problema sempre –i aquí, a les alegacions del consorci torna a sortir– de què es considera i què no es considera personal directiu.

Nosaltres, amb la legislació aplicable de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, analitzant les funcions que realitza el personal directiu o que té aspecte de ser directiu dintre de la institució, arribem a unes conclusions que no són les mateixes que a les que arriba l'hospital en les seves consideracions. I la nostra conclusió és que en tres casos, tres persones sí que formaven part del personal directiu i, a més, tenien una remuneració superior a la de director general de la Generalitat i, per tant, els era aplicable el barem aquell de reducció que va del 5 al 15 per cent. I en aquest cas crec recordar que dèiem que se'ls havia d'aplicar el 10 i se'ls va aplicar només el 5.

L'hospital –l'hospital– en aquest cas, o el consorci, ho interpreta de forma diferent. Nosaltres, òbviament, creiem que s'havia d'interpretar com diem i per això dic... No té importància, que sigui personal laboral o funcionari en aquest cas. El personal directiu d'hospitals és sempre personal laboral, eh?, i li és d'aplicació el decret de la Generalitat o la normativa bàsica de l'Estat en matèria de funció pública o pressupostària de reducció de sous.

Això, a més a més, com diem en l'informe també..., hi ha un increment salarial que no s'havia d'haver produït, o una reducció menor a la que s'havia d'haver produït, i això es trasllada també a l'exercici següent; no només es queda en aquell exercici, sinó que es va traslladant durant el temps, no?, aquest decalatge salarial.

Pel que fa a aquest cas concret de contractació, que vostè ha dit que en el concepte pressupostari figurava en un lloc i es va gastar amb un altre concepte pressupostari, no ho hem analitzat; probablement, perquè al moment de fer la mostra de contractació..., i com que la fem per criteris, en podríem dir, estadístics, no ha sortit aquest contracte a la mostra. Si hagués sortit a la mostra, probablement hauríem detectat això que vostè ha dit, que deu tenir informació d'algun altre..., per una altra font, diguéssim. I per això simplement no ha entrat, no l'hem... No els mirem tots, els contractes, seria impossible; mirem els de la mostra. I aquest que vostè ha dit el desconexem i, per tant, no li puc donar cap informació al respecte.

Del Consorci Sanitari de Terrassa, si no ho recordo malament, no tenim cap informe sobre la taula, en aquest moment, en què hàgim pogut analitzar si s'han aplicat algunes de les mesures de correcció que nosaltres proposem, o que algun dels defectes que observem..., si han estat corregits amb posterioritat a aquest informe que avui presento. És

el cas del Catlab. En aquest moment, jo no li puc dir si la qüestió de que era un mitjà propi o impropï del Consorci Sanitari de Terrassa ha estat corregit o no, en aquest moment. El que sí que diem és que, atès que no és un mitjà propi, el que sí que s'ha de fer es produir..., no és convertir-lo en mitjà propi, que seria impossible, probablement –hauria de canviar tant l'estructura de Catlab que seria impossible–, sinó que aquest servei sigui sotmès a un procés de contractació administrativa, com correspon, amb concurrència, eh?

Pel que fa a Aura, ho expliquem amb una mica de detall. Quan es produeix aquesta externalització del servei de residència assistida per a gent gran, i se li adjudica a una de les entitats consorciades, el que s'està vulnerant era el conveni que hi havia entre l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i el mateix Consorci Sanitari de Terrassa, que deia que aquesta activitat seria exercida per un ens públic, cosa que, al passar-ho a la fundació, deixa de ser..., de complir-se aquest requisit. I diem que si de tota manera es volia que aquest servei es volgués continuar prestant per..., que s'havia de produir també un procediment d'adjudicació a través d'un procediment contractual correcte, no?, amb concurrència, també.

I ja ha respost una mica el síndic que m'ha precedit en aquest seient respecte al desít dels nostres informes en el Tribunal de Comptes. Tots els nostres informes són analitzats pel departament d'enjudiciament, per la fiscalia del Tribunal de Comptes. I si s'observen fets que puguin generar responsabilitats, són tramesos en el..., s'instrueix o són tramesos..., el mateix tribunal instrueix el procediment que cregui convenient o ho trameta a la instància que consideri convenient. Nosaltres, en aquest cas, no hem trobat motius d'haver de fer ús de l'article 35 de la sindicatura, perquè no hem trobat aspectes fraudulents, diguéssim, en la trajectòria del Consorci Sanitari de Terrassa d'aquests dos anys, ni aspectes que siguin susceptibles de generar responsabilitats de caràcter administratiu o penal. Per tant, ens hem limitat a enviar-ho al Tribunal de Comptes perquè no trobem que hi hagi re que pugui donar lloc a una acció més contundent.

Respecte a la proposta..., que vostè em demanava: «Què podem fer per corregir les irregularitats recurrents que es van produint en aquestes institucions que analitzem?» Jo sempre els dic el mateix. A veure, amb relació al sector sanitari, aquesta sindicatura, doncs, ha fet bastants informes en els quals manifestem els problemes que veiem, les irregularitats que detectem, fem propostes de correcció d'algunes d'aquestes coses. Hem fet, com vostès m'han recordat en algunes de les meves compareixences aquí, un informe d'irregularitats recurrents en el sector sanitari de Catalunya que intentava sistematitzar tot allò que es produeix amb més freqüència i que considerem que no són conductes correctes, no?, per part del sector hospitalari. I poca cosa més pot fer la sindicatura que posar de manifest tot això.

Els nostres informes, quan estan ja redactats i han passat..., i aprovats pel Ple i editats, no només els enviem al Parlament i al Tribunal de Comptes, com hem dit; també els enviem als responsables, òbviament, de la mateixa institució que fiscalitzem –la direcció i el consell d'administració o el patronat, el que sigui–; però també els enviem als departaments responsables de la Generalitat que tutelen o que tenen responsabilitat sobre aquell sector. Sempre, al Departament d'Economia, i a més a més, en aquest cas, al Departament de Salut –al seu conseller, secretari general–, perquè prenguin les mesures oportunes per corregir... Òbviament els hi enviem per a informació, però creiem que ha de tenir conseqüència també de que siguin analitzats pels seus serveis i veure quines mesures es poden prendre per corregir certes situacions.

A partir d'aquí, la sindicatura poca cosa pot fer, a banda de, quan faci un altre informe sobre aquella institució, revisar si s'han complert les nostres recomanacions i observacions, i posar-ho de manifest, si s'han complert o no s'han complert. En aquest cas, ja he dit que hi ha una certa correcció de conductes respecte a l'anterior fiscalització.

Però, a partir d'aquí, sempre dic que la..., i no hem correspon dir-ho, potser, però la feina de control de l'executiu és del Parlament, i hi han molts sistemes per poder-ho fer. En la mesura en què puguem col·laborar en això, doncs, també jo crec que no m'excedeixo, amb el síndic major aquí al costat, si dic que també estem a disposició de vostès per donar suport a tot això, òbviament. Però la feina de control de l'executiu correspon al Parlament i no podem nosaltres fer més del que fem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic. Algun grup vol fer alguna intervenció? *(Pausa.)*
Doncs, moltes gràcies.

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2014

257-00002/11

I passàriem al punt 3 de l'ordre del dia. *(Pausa.)* El punt 3 és el procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2014. El presentarà, l'informe, el síndic major, el senyor Jaume Amat.

El síndic major (Jaume Amat i Reyero)

Gràcies, president. Com els diputats ja coneixen, el concepte de l'informe de Compte general, pel mateix Reglament d'aquesta cambra, el que determina és que en aquesta comissió el que valorin els grups és si hi ha informació suficient, amb la lliurada dins de l'informe, per poder emetre el seu dictamen en el moment en què això es vegi en el Ple del Parlament, que és on es discutirà aquest informe. Aleshores, faré simplement una breu introducció, ja que tinc l'ús de la paraula, per entrar en el tema del Compte general, però no entraré, de fet, en el contingut d'aquest.

Només informar que aquest Informe de Compte general va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el passat 16 de novembre del 2016.

L'estructura del compte en el 2014 és la mateixa que les anteriors, perquè és la que marca la nostra llei. Sí que és important dir que l'exercici del 2014 és l'últim exercici on s'inclou l'apartat en què la norma determina, com a entitat gestora, la seguretat social, atès que ja no en queda cap; és a dir que l'ICASS el 2015 desapareix, i l'ICSS es converteix en una entitat de dret públic i, com a tal, s'analitzarà dintre del grup de dret públic. És a dir, l'any que ve ens estalviarem un capítol, per dir-ho ràpidament, tot i que la informació i la gestió d'aquest contingut es veurà en un altre lloc.

Així com el 2013 tenim un pressupost prorrogat, amb tot el que significa això, el 14 el pressupost es va aprovar –tot i que es va aprovar al gener, però es va aprovar. Aleshores, l'anàlisi es fa amb aquesta estructura: la sindicatura presenta vint-i-vuit observacions respecte al contingut –com passa altres anys, la majoria d'aquestes observacions són reiteratives; n'hi han tres de noves– i una opinió general, amb una sèrie de limitacions que es determinen a les mateixes observacions.

Dir simplement, per acabar, que es manté el que..., la constatació, per part de la sindicatura, de que es manté la delicada situació financera de la Generalitat a 31 de desembre del 2014, per dos aspectes que són molt importants: el romanent de tresoreria i els fons propis negatius, i l'elevat endeutament financer.

I aquí acabo la petita presentació de l'Informe del Compte general del 2014, que allargarem i presentarem en el Ple corresponent.

El president

Moltes gràcies, síndic major. Els portaveus han manifestat que es reserven per al Ple el debat sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent al 2014.

I, d'acord amb l'article 182.4 del Reglament del Parlament, demano a la comissió si es considera que l'informe presentat per la Sindicatura de Comptes sobre el Compte general de la Generalitat del 2014 és suficient perquè el Parlament s'hi pugui pronunciar. *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)*

Doncs, la comissió considera que és suficient i, aleshores, agraint al síndic major la seva intervenció, passem al debat del punt número 4 de l'ordre del dia.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2016, sobre el Consell Comarcal del Barcelonès

258-00015/11

El punt número 4 és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2016, sobre el Consell Comarcal del Barcelonès. I presentarà l'informe el síndic major, el senyor Jaume Amat.

El síndic major

Gràcies, president. Així com a l'anterior he estat molt breu, aquí hauré de ser més llarg. I no perquè en tingui moltes ganes, sinó perquè l'informe és molt més llarg i molt més complex.

I començaré. Lògicament dir que aquest informe és en compliment de la Resolució 281/IX, de la novena legislatura del Parlament de Catalunya. El primer que va fer el Ple de la sindicatura és interpretar què demanava la resolució. Aleshores vam interpretar tres coses que probablement són importants i amb les quals s'entén el contingut, crec que es pot arribar a entendre el contingut d'aquest informe.

Primer, és que presentàvem un sol informe. Podien ser cinc informes, atès que hi han cinc entitats diferents i cada una té la seva vida independent. Un sol informe.

Després també vam interpretar què volia dir «ençà», perquè posava «2005 ençà»; aleshores, depèn de com hi poguéssim arribar podia ser molt més llarg. Ho vam tallar a l'exercici 2011. Això vol dir que de cada entitat analitzem sis exercicis. Sis per cinc, trenta; és a dir, hauríem pogut fer trenta informes –en el màxim, és a dir; no ho hauríem fet...– d'aquesta mateixa entitat i, no, en fem un de sol.

Dit això... Perdó: i després, també, quines entitats el componien, és a dir, atès que el consell comarcal..., el grup del consell comarcal no existeix com a norma, sinó que vam interpretar que es referia al consell comarcal i a aquelles entitats on el consell comarcal o era majoritari en el seu capital o en la seva composició, o tenia una actuació directiva prou reforçada com per dir que intervenia directament en la gestió d'aquests.

Aleshores, a partir d'aquí és el que vam determinar: que aquest informe tindria cinc apartats. En cada un d'ells analitzem de l'any 2005 al 2011 –després es veu en l'informe que moltes vegades ens allarguem més del 2011, com passa sovint en els informes; ens n'anem a dades posteriors al 2011. Del Consell Comarcal del Barcelonès, de l'empresa Societat Urbanística Metropolitana de Rehabilitació i Gestió –Regesa–; de l'empresa Regesa Aparcaments i Serveis, coneguda com RASSA; de l'empresa Marina Badalona, SA, i de la Fundació Pisos de Lloguer.

En l'estructura de l'informe també hi ha un darrer volum, que és on hem col·locat totes les alegacions de cada una d'aquestes entitats.

Bé, una vegada feta aquesta introducció, presentaré les cinc entitats amb les observacions més importants.

Ho torno a dir: perquè hi han moltes informacions i hi han moltes observacions, a la meva presentació seré molt breu. Al darrere d'això segur que em deixaré fins i tot qüestions que vostès poden pensar que són importants, que segur que sortiran després a la discussió, que no me les deixo no perquè no les valori, sinó perquè, si no, això podria ser molt més llarg encara.

Comencem pel consell comarcal. El consell comarcal és una fiscalització limitada, és a dir, no fiscalitzem tot el consell comarcal, sinó que fiscalitzem els temes que també surten de la mateixa resolució, i és on hem centrat el conjunt de les observacions.

Respecte a l'estructura, que és el que surt al començament de l'informe, una cosa important, perquè també surt en els altres temes: a efectes de control intern, la provisió de les places de control intern, que són les tres places que l'Administració local determina en el control de qualsevol àmbit local, que són les d'interventor, secretari i tresorer, pel que hem analitzat aquests sis anys, en molts dels casos incompleixen les normes que les determinen i, en tot cas, es veu que hi ha un cert criteri de risc a l'hora de veure qui té adjudicada aquesta plaça i com s'adjudica, en molts casos amb personal diferent del que la norma determina.

Aquest tema del control intern després afecta la resta d'entitats, atès que la intervenció del consell comarcal es determina com a intervenció de les altres entitats que hem analitzat.

De l'anàlisi de les inversions..., dels comptes, i del compte d'inversions del consell comarcal –i hi surten ambdues observacions al final–, es pot deduir –i això és una deducció, no un percentatge– que la destinació principal dels recursos propis del consell comarcal era el manteniment de les rondes de Barcelona, amb l'inconvenient, a més, que a partir del 2011, amb la creació de l'àrea metropolitana, d'alguna manera aquesta funció la segueix fent el consell comarcal, quan nosaltres determinem que per norma no l'hauria de seguir fent, és a dir..., i és on inverteix part important dels seus recursos; no tots, però part important dels seus recursos.

Parlant ja de resultats financers, el 2011, l'últim exercici fiscalitzat, el romanent de tresoreria va ser negatiu en 3,4 milions d'euros. Amb la norma a la mà, això determinaria que l'any següent s'haurien d'aplicar mesures per corregir; és a dir, l'any 12 hauria de corregir aquest romanent de tresoreria negatiu. Hem vist que en el 12 no només no es corregeix, sinó que segueix sent negatiu; és a dir que aquí hi ha una tendència perillosa de risc a nivell de gestió.

Si passem a temes concrets de la funció de gestió del consell comarcal, una observació que surt, i que té a veure i que està vinculada a l'empresa Regesa, és que la construcció del pavelló de la Colina, que és una de les inversions que fa el consell comarcal, per 3.760.000 euros, es va encarregar a Regesa sense el corresponent finançament i sense incloure l'import en el pressupost del consell comarcal.

Una altra observació que creiem important a nivell financer és que el consell comarcal hauria d'haver comptabilitzat i reconegut 7.550.000 euros en concepte de les obres del sector de la Catalana, a Sant Adrià de Besòs, que Regesa tenia registrades per 6,33 milions. La diferència entre els imports correspon a l'IVA; això és un detall no tan important.

Pel que fa a les despeses de personal, s'analitza el personal i en el mateix informe s'assenyalen diversos incompliments de la normativa aplicable, tant en la confecció de la relació de llocs de treball, com en el còmput de la jornada laboral, amb aquesta interpretació respecte a les trenta-cinc i trenta-set hores i mitja, i les mateixes retribucions als treballadors.

En l'àmbit de contractació i de convenis, que són els altres dos àmbits que en la mateixa resolució s'encarregava que analitzéssim, dels expedients de contractació, que s'analitzen en l'informe amb detall, s'observen deficiències tant en el criteri d'avaluació de les ofertes com en la mateixa tramitació dels procediments, sobretot en l'àmbit de procediment negociat.

I, en la revisió dels convenis, la sindicatura el que conclou és que hi ha una manca de valoració de l'efecte econòmic derivat dels compromisos establerts en els convenis. S'analitza que part dels convenis que es signen no tenen la corresponent valoració econòmica i aleshores no hi ha definit el vincle i l'obligació que comporta aquest conveni.

He estat molt breu. L'informe i les dades són molt més llargues, però aquí he intentat ressaltar el que serien les observacions, crec, més importants del que és el primer volum d'aquest informe, que és el del Consell Comarcal del Barcelonès.

Passem al següent. El següent fa referència a l'empresa Societat Urbanística Metropolitana de Rehabilitació i Gestió, coneguda com Regesa. L'empresa es crea el 84. Té dos objectius –i manté els dos objectius–, que són l'actuació urbanística i rehabilitació d'obres i manteniment, i la promoció immobiliària i d'infraestructures.

Des del 2008 –i això també surt amb RASSA i tornem a un tema que ha sortit en l'informe anterior–, per norma es defineix com a mitjà propi del consell comarcal i dels ajuntaments que en formen part. En aquesta entitat i en la següent la sindicatura determina que considera que així com és mitjà propi del consell comarcal, no ho és dels ajuntaments que en formen part i de les entitats vinculades als ajuntaments. Això vol dir que tots aquells convenis que Regesa ha signat amb els ajuntaments del consell comarcal o les entitats que en formen part no haurien de ser convenis, sinó que haurien d'anar per la via de la contractació administrativa.

També hi ha un àmbit que ens ha sortit a Regesa –i això ha sortit, ho recordo, en un altre anterior consell comarcal–, respecte a que com a mínim una de les intervencions d'inversió fetes ha superat l'àmbit territorial propi, és a dir, actuant fora del territori del consell comarcal. Atès que és una entitat directament vinculada al consell comarcal, el seu àmbit territorial no podia sortir dels municipis dels que forma part.

Com he dit abans respecte al tema del control intern del consell comarcal, en el període fiscalitzat –és a dir, del 5 a l'11– era la Intervenció del consell comarcal qui havia de controlar la fiscalització i el control financer de l'entitat. Durant aquests anys, la Intervenció del consell comarcal no va emetre cap control financer de Regesa, tot i que hi ha informes d'auditoria privada, com a societat anònima que és, és a dir..., però el que és la Intervenció del consell comarcal no va emetre cap informe de control financer.

En l'informe s'analitzen i amb detall es revisen els principals projectes, des del 5 fins al 2011, on ha intervingut Regesa, i el cost d'aquests, les operacions vinculades a cada una d'aquestes inversions i el marge de cada una d'aquestes operacions.

Un dels temes dels contractes que Regesa ha tret..., en l'informe es determina i s'identifica que en alguns casos es presenten modificacions en l'import final respecte al contracte inicial, i que això és contrari a la normativa i que aquestes modificacions arriben fins al 23,6 per cent d'increment respecte al preu adjudicat.

El que surt a aquest informe, de l'apartat de Regesa, és que Regesa no rep finançament previ per fer front a algunes de les actuacions de conveni signat, i que aquesta insuficiència de finançament és el que també, d'alguna manera, es veu en el desequilibri financer dels comptes de les entitats. I com deia abans –i ho he dit al començament–, quan analitzem els convenis, el que veiem és que part d'aquests convenis que es justifiquen pel fet de que Regesa és mitjà propi dels ajuntaments de la comarca, atès que la sindicatura considera que no és així, el que d'alguna manera es determina és que haurien de ser contractes i no convenis.

Passem al tercer volum: Regesa Aparcaments i Serveis –RASSA. RASSA es crea originalment per a la gestió..., la construcció i la gestió d'aparcaments en l'àmbit territorial del consell comarcal, i és una entitat que depèn directament de Regesa. El 2008 es modifiquen els seus estatuts i s'amplien les seves competències a la construcció d'equipaments i altres construccions complementàries, i aleshores l'anàlisi final que fem del que són les seves competències ens porta a dir que RASSA i Regesa fan el mateix; aleshores, d'alguna manera hi ha una duplictat de funcions en l'entitat que depèn directament de Regesa.

Parlant del que és l'anàlisi dels actius en els comptes financers de Regesa, en l'anàlisi del deteriorament de les promocions..., perdó, «de Regesa», de RASSA –de les promocions de RASSA–, s'han detectat indicis de deteriorament en algunes de les promocions que no van ser provisionades. El defecte de la provisió està calculat per la sindicatura al voltant de 5.130.000 euros en existències i 450.000 euros en inversions immobiliàries.

En l'anàlisi de la contractació que es fa de RASSA, en cap dels expedients de contractació analitzat no s'estableix la ponderació dels criteris de valoració de les ofertes i s'observa una insuficient motivació dels informes d'adjudicació. A més, s'ha detectat l'adjudicació directa de dos contractes l'import dels quals superava els límits establerts per la llei als contractes menors i s'haurien actualitzat, és a dir que podia haver-hi indicis de fraccionament de contractes menors.

Igual que passava en el cas de Regesa, en els convenis analitzats s'estableixen encàrrecs d'execució d'obres i de prestació de serveis a realitzar per RASSA a diferents empreses municipals, a canvi d'una contraprestació econòmica. Tots aquests encàrrecs haurien d'haver estat objecte d'un procediment de contractació, atès que RASSA no és mitjà propi dels ajuntaments de la comarca i només és mitjà propi del consell comarcal.

El que al final també es determina, arran de l'anàlisi de l'estat financer i de les repercussions de l'estructura de treball de RASSA, és que les tensions de tresoreria i la manca de generar recursos propis podrien portar aquesta entitat a una situació financera delicada, per dir-ho d'alguna manera.

Segueixo. La quarta entitat: Marina Badalona. Aquesta entitat per si sola ja tindria prou matèria i pes com per dedicar-hi un informe prou llarg; però, bé, està dins de l'objecte d'aquest informe. Marina Badalona és una entitat pública: el 50 per cent del Consell Comarcal del Barcelonès i el 50 per cent de l'Ajuntament de Badalona. L'Ajuntament de Badalona portava la presidència i, d'alguna manera, el consell comarcal portava el control a nivell de la intervenció de l'entitat.

Com a anàlisi inicial de les funcions..., i aquí intentaré ser breu; tots vostès han llegit l'informe i a partir d'aquí, doncs, ja comentaran el que creguin oportú. El que sí que es veu d'entrada, de l'anàlisi de les funcions, és que el conseller delegat de l'entitat dispo-

sava d'un poder per actuar en nom de Marina Badalona sense l'autorització prèvia del consell d'administració, i disposava d'una signatura bancària unipersonal, la qual cosa suposava un risc en la gestió i el control de la mateixa entitat. Prova d'això és que també surt una altra observació on el conseller delegat, per exemple, va signar acords extrajudicials amb alguns propietaris, on es pactaven indemnitzacions superiors a les previstes a l'entitat, i amb aquesta capacitat que tenia per poder-ho signar sense autorització..., i, a més, amb disposició directa del seu efectiu, doncs, ho podia signar. Però aleshores aquí entrem en una operació, lògicament, de risc que s'ha d'identificar.

De totes les operacions de Marina Badalona, que se centren sobretot en, com vos- tès ja saben, les dues finques –que inicialment es determina el polígon A i el polígon B: l'A, que és el de la reurbanització i la parcel·lització de les finques, i el B, que és sobretot on es construeix el port de Badalona–, hi han tota una sèrie d'operacions que comencen des de l'inici, on a Marina se li delega tota la vessant de reurbanització i, a la vegada, la de la construcció del port. Si veiem el resultat final des de l'inici d'aquestes operacions, que neixen el 2001 –sobretot el 2003 i, d'alguna manera, l'anàlisi que fem fins al 2012–, ens adonem d'una cosa que surt bastant sovint a l'informe: que hi ha una manca molt important de planificació; que aquesta manca molt important de planificació afecta amb riscos importants, tant financers com de gestió.

Per exemple: hi ha una diferència..., entre el compte de liquidació provisional del projecte de reparcellació del 2003, que pujava 53,9 milions d'euros, la liquidació definitiva del 2012 del mateix compte es va elevar a 98 milions d'euros. És a dir, de 53 es va passar a 98. Si ens n'anem al cost de l'operació de la construcció del port..., han passat molts anys, i és cert, és a dir, hi ha un període d'anys que s'ha de tenir en compte. I a més també s'ha de tenir en compte –això ho tenia apuntat abans i ho dic ara, perquè a més surt a les alegacions– que la situació econòmica del 2003 és diferent de la del 2011; això també s'ha de tenir en compte. Però tot i tenir en compte això, el cost del port estava previst amb 66 milions d'euros i en va costar 124; és a dir, que es va doblar el cost de la construcció del que estava previst. En l'informe es determina, perquè s'ha analitzat, les raons d'aquests increments; són moltes. Una part important sobretot és la manca de planificació en totes les operacions de la desintoxicació dels terrenys vinculats a l'anterior polígon d'Ercros, que aleshores estava prevista una quantitat relativament petita i va pujar molt més del que estava previst. I després, també, el temps; és a dir, està clar, del 2003 al 2011 han passat molts anys i també és cert que vagi pujant.

Un dels temes també, diguéssim, curiosos de totes aquestes operacions és el finançament de tot aquest projecte. El finançament, que a les alegacions els responsables de l'entitat el veuen com un detall positiu, i nosaltres aquí no valorem si és positiu o negatiu. És a dir, Marina Badalona, amb un capital social ingressat en efectiu de seixanta mil euros, construeix amb 124 milions d'euros un port. És a dir... Com ho aconseguix? I podríem aplaudir-los, perquè són uns grans gestors. Si veiem com es finança tota l'operació, veiem que dels 105 milions d'euros de finançament –de l'anàlisi, abans de la liquidació definitiva del projecte–, 68 són alienació de finques aportades obtingudes, on l'informe dedica molt temps a tota l'anàlisi de com es van aconseguint totes aquestes operacions; 2,5 d'aportació capital; d'aquests 2,5, seixanta mil són en efectiu i la resta és amb aportació de terrenys per part dels dos socis de l'entitat; 2,4 d'indemnitzacions; 13 milions amb la venda d'amarradors; un préstec financer de 17 milions d'euros, i «Altres» 1 milió i mig. Això són els 105 que suma..., al analitzar el finançament de tota aquesta operació.

Un altre tema que surt sovint i que l'he dit al començament i que probablement té una repercussió de gestió i una altra repercussió fins i tot legal..., és a dir, la manca de planificació de totes aquestes operacions determina la inexistència... No ho hem trobat. I a les alegacions diuen que ho tenien clar, però que no ho tenien escrit. El programa d'actuacions i inversions: finançament a dos anys d'un PAIF; que la llei hi obliga per poder tirar endavant tota aquesta sèrie d'actuacions urbanístiques. No tenir un PAIF, no tenir un programa, no tenir una planificació, probablement és una de les raons per les que aquestes divergències i aquests canvis de valors tinguin els efectes que tenen.

La part, diguéssim, possiblement diferent d'altres informes d'altres òrgans, d'altres entitats administratives, d'informes fets per la sindicatura, és l'apartat dels contractes privats. En aquests... L'anàlisi que s'ha fet un per un d'aquests contractes privats, eh?...

la sindicatura en el seu informe ha vist moltes o algunes irregularitats tant en l'adopció dels acords en els convenis relatius a les transaccions per l'alienació de patrimoni –amb la determinació dels preus, en alguns casos per sota del valor de mercat; amb l'adopció de compromisos per escrit no assumibles per una administració. Per una banda, això. I, després, vinculat amb els contractes privats, amb el que seria l'adjudicació de les obres, el fet de la mateixa adjudicació dels vint-i-quatre, si no ho recordo malament, contractes d'obres amb l'empresa Foment..., de FCC, que és qui va executar aquests contractes, on la meitat no tenien contracte escrit i no havien passat per cap procés de negociació.

Aquests dos temes ens van fer analitzar..., el fet de que teníem el Ple de la sindicatura i havíem identificat prou indicis com per creure que hi havia algun tema de..., indicis de delictes, indicis penals. Aleshores, el que va fer el Ple de la sindicatura és, abans d'acabar l'informe, però amb tota la informació acumulada, seguint el nostre mandat del nostre article 35 de la llei, portar-ho a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia, amb tota la informació necessària; a més, posant-nos a disposició de la fiscalia per tal de que la fiscalia valorés si aquests indicis eren suficients com per iniciar un procediment criminal per la via penal com corresponia.

El que he de dir és que a partir d'aquesta anàlisi vàrem tenir diverses reunions amb la fiscalia, amb la qual cosa la fiscalia –aquí ja no és la sindicatura; o sigui, aquí nosaltres ens apartem perquè ja és la fiscalia qui valora i qui condueix la informació necessària– ho va entrar en la jurisdicció corresponent, i per la informació que tinc això està pendent de resoldre a la jurisdicció penal, amb les dades aportades per nosaltres, més totes les dades que la fiscalia ha trobat per..., lògicament, amb la seva investigació particular.

Des del punt de vista financer, el que també diem és que Marina no ha avaluat el possible deteriorament del valor de construcció del port de Badalona, en contra del que exigeix el Pla general de comptabilitat. El valor actual net del port s'estima molt inferior al valor net comptable del port del 31 de desembre. Estem parlant de que les nostres estimacions anirien..., que el valor, a partir dels ingressos demostrats en la vida del port, estaria entre..., una forquilla molt gran, però que va entre els 10 i els 12 milions d'euros, quan el valor comptable del port, tal com el tenen comptabilitzat, és de 83 milions d'euros. Aquesta diferència molt important el que faria és que podria arribar a fer trontollar la mateixa estructura financera de l'entitat i faria fer, fins i tot, analitzar la viabilitat futura d'aquesta.

Bé, hi han altres dades, però en són moltes, és a dir, respecte a..., consideracions que la sindicatura fa respecte a l'amortització de la infravalorització d'alguna amortització dels actius; el que he dit abans respecte als treballs d'emergència en el dragatge de sorres que afectaven la dàrsena del pesquer del port de Badalona, on hi ha una diferència important entre el que s'havia planificat i el que va costar al final –exactament va costar un 138 per cent més de l'import inicial–, i altres coses en què m'allargaria molt i que vostès ja han analitzat.

Passem a l'últim volum d'aquestes entitats analitzades dins del que és el grup del Consell Comarcal: la Fundació Pisos de Lloguer. La Fundació Pisos de Lloguer es va crear l'any 2003 i es va liquidar el 2013. El 2013 es va liquidar la fundació, es va entrar en un procés de venda administrativa d'aquesta, i va ser adquirida per una entitat de l'àmbit..., una entitat privada de l'àmbit que se li va adjudicar l'entitat, i se li va adjudicar, de fet, els quatre edificis que són a l'inici d'aquesta fundació, perquè aquesta fundació neix per gestionar els contractes de lloguer de 290 i escaig habitatges repartits en quatre edificis a la ciutat de Barcelona, que és la seva funció.

De l'anàlisi de la fundació també hem vist deficiències importants tant en la gestió, com el fet del mateix contracte amb el qual es descentralitza la gestió dels lloguers en un API, on se li dona tota la gestió tant del control dels lloguers cobrats com de totes les despeses vinculades a aquests lloguers... També el fet de que la fundació, d'alguna manera, a part de la seva funció principal en realitza dues que les hi adjudiquen, d'alguna manera, de més a més, en les quals, a més, és deficitària, és a dir, no cobra..., no ingressa pel valor de les despeses que suposaven les seves altres dues funcions.

I després un detall, per no allargar-me més, que també ens va fer portar a la fiscalia..., i això no té res..., per la grandària de l'informe de Marina; la fundació és molt més

petita, la gestió és... Que vam trobar, de l'anàlisi, que durant..., en l'anàlisi del període analitzat, el tresorer de la fundació va desviar una quantitat determinada de fons cap als seus comptes particulars, que després els va tornar als comptes de la fundació arran de que els vam localitzar. I atès que això també indiciàriament –indiciàriament– pot ser considerat com un delictes, doncs, en el mateix viatge que vam fer a la fiscalia per portar tot el tema de Marina també vam portar tota la informació respecte a aquesta operació, que, com dic, és totalment diferent de l'operació de Marina, i que la fiscalia, doncs, ha seguit el seu tràmit corresponent a partir de les dades que hem aconseguit i les dades que ha trobat pel seu compte.

No em vull allargar molt. Ja he dit que aquest informe era molt més llarg. Aquest informe probablement haurien hagut de ser cinc informes, atès que cada entitat té la seva vida pròpia, però de l'anàlisi de la resolució inicial que es va fer, perquè se'ns demanava fer *un* informe, doncs, hem fet *un* informe. Torno a dir que ha estat complex, ha estat llarg, han estat moltes i moltes hores d'auditoria.

També hi han hagut dos problemes que val la pena dir, per acabar aquesta presentació. Un és que, degut al temps passat, en alguns casos ens ha estat molt difícil trobar la informació necessària per poder tirar endavant. Ha sigut una feina molt lenta d'anàlisi de la informació.

I el segon tema, també, de fet, de dir que, atès el temps transcorregut, part d'aquestes observacions jo crec que s'han de fer ara, el 2017, però s'ha de tenir en compte quan es van realitzar aquestes operacions, perquè una de les qüestions que és més pesada de fer, però que es fa en cada un dels informes, és que durant aquests sis anys la norma aplicable ha anat canviant, i aleshores a cada una de les observacions que fem s'ha de tenir en compte la norma que en aquell moment s'ha de tenir. Per exemple, en el tema de contractes, la norma aplicable va començar sent el text refós de contractes i acaba sent la Llei de contractes dels serveis públics. Això vol dir que no és el mateix aplicar-ho els primers anys que hem analitzat, que els contractes fets els últims anys analitzats.

Re més. Acabo aquí i resto a la disposició dels grups per a tots aquells comentaris i preguntes que vulguin fer.

El president

Moltes gràcies, síndic major. Passem a les intervencions dels diferents grups parlamentaris i comencem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula el diputat Antonio Espinosa.

Antonio Espinosa Cerrato

Gracias, presidente. Gracias también al *síndic major*, Jaume Amat, y también felicitarle por el informe; felicitarle a él y a la sindicatura en general, ¿no?

Bien, este es un informe que ha sido la gota que ha rebosado el vaso en relación con una actividad..., con una entidad, perdón, sobre la que ya hay abiertas tres investigaciones de la fiscalía. Son estas investigaciones, junto al informe de la sindicatura, las que han provocado que a la vista de las muchas irregularidades detectadas y puestas de manifiesto por el informe, pues, lógicamente tenga que ser el propio Consejo Comarcal, yo creo que algunos con más responsabilidad, otros con menos, pero en todo caso tomen la decisión de autodisolverse. Porque es que yo creo que, ante esto, los colores..., a mí me saldrían los colores de haber participado en todo..., bueno, los colores y alguna cosa más, pero por lo menos vergüenza sí que sentiría de haber participado en este tipo de irregularidades que gracias al informe se han puesto de manifiesto.

Bien, pues, como decía, les ha obligado poco menos que a la disolución, que afortunadamente..., y de eso, hasta cierto punto, teniendo en cuenta las dinámicas de los partidos políticos, pues, podemos hasta congratularnos de que haya sido una moción..., mediante una moción aprobada, digamos, unánimemente, ¿no?, por todos los grupos políticos presentes en el *consell*. O sea, que, hasta cierto punto, bueno, ha levantado la moqueta, se ha visto claramente, y eso hace que por lo menos todos los partidos hayan reaccionado positivamente de cara a cerrar una entidad que yo creo que sobraba.

Bien, yo no reproduciré todas las irregularidades que se han puesto de manifiesto, pero sí quisiera destacar, porque yo creo que denota una premeditación y una voluntad clara de no tener fiscalización, no tener control, el hecho de que, durante tantos años, pues, no se cubriesen adecuadamente las vacantes de aquellos funcionarios, de aquel

personal funcionario que tiene la obligación de fiscalización y control, que es la secretaria, la intervención y la tesorería. Pienso que denota, como decía, una clara voluntad de saltarse la ley, en el fondo –saltarse la ley, saltarse los controles, saltarse las normas–; que son estos organismos, son estas personas, estos funcionarios los que tienen la obligación de velar por ese cumplimiento.

Y, bueno, fruto también de todo eso, pues, no nos ha de sorprender –aunque no deja de hacerlo, también, por otra parte– la enorme deuda de la entidad, que está cifrada en más de 64 millones de euros. Y precisamente también se nos ha puesto de manifiesto, hace unos momentos, precisamente para ejercer una competencia que incluso ya no le era propia, que es, digamos, el mantenimiento de las rondas, ¿no? Pues resulta que se gastan dinero en ese mantenimiento, que no es su competencia, y todo eso para aumentar una deuda año tras año.

Bien, no se ha destacado otro aspecto también reseñable, y es la voluntad también de saltarse el derecho administrativo, ¿eh?, de cómo se buscaban las formas de convenio para no hacer los contratos administrativos, siempre mucho más rígidos en cuanto a las cláusulas y, digamos, a las formalidades que después han de cumplirse, ¿no? Incluso la actuación fuera del perímetro propio de los municipios que conforman ese *consell*, con actuaciones en Vilafranca del Penedès, ¿no? Yo creo que hay una clara voluntad, y constante, de hacer las cosas mal, de hacer las cosas al margen de la ley y de burlarla. O sea, yo creo que hay que entenderlo así, yo creo que hay una clara voluntad de burlar la ley.

No se ha comentado, y yo destacaré, o destaco, la duplicidad de funciones entre Regesa y RASSA. Por tanto, es, una vez más, un intento de inflar las estructuras político-administrativas para colocar aquí..., para colocar al amigo, para colocar a no sé quién, para disimular algo, es decir, pero en definitiva, inútil, ¿eh?, duplicidades inútiles que no tienen ningún tipo de provecho para los ciudadanos, que a fin de cuentas son los que ponen su dinero.

Bueno, Marina Badalona, pues qué voy a decir, ¿no? Es una empresa que, como ya sabemos, está investigada por el caso Pretoria y que denota esta chulería, incluso, una cierta chulería, incluso, ¿no? El *conseller delegat*, pues, que tiene poderes, y que a través de esos poderes tiene un control absoluto, con lo cual, pues... ¿Que no se planifica adecuadamente? Pues no pasa nada. ¿Que hay unos sobrecostes de ejecución de inversiones y obras? Pues no pasa nada. ¿Que se traduce también..., ese omnipoder se traduce en enormes indemnizaciones y, en definitiva, en malversación de fondos públicos? Pues ellos creían que no pasaba nada. Afortunadamente, la fiscalía está interviniendo. Afortunadamente, hemos tenido este informe. Y yo espero que afortunadamente recaiga sobre esas personas, pues, el peso, digamos, de la ley, ¿no?, y tengan que depurar, tengan que cumplir las responsabilidades de las que han sido objeto.

También, sobre la Fundación de Pisos de Alquiler, pues, otra vez vergonzosas actuaciones. Resulta que una fundación de pisos, o sea, una entidad que se crea para la gestión de esos alquileres..., resulta que se derivan hacia un API, hacia un agente de propiedad, para darle también la morterada, ¿eh?, para que este señor cobre..., en vez de responsabilizarse la propia entidad, pues resulta que la deriva hacia un API. Por cierto, bueno, supongo que eso ya se irá investigando, pero también aquí la responsabilidad penal que sobre eso debe de derivarse.

Y, bueno, ya lo del tesorero que desvía sus fondos a sus cuentas, pues, qué decir, ¿no?

Bien, en definitiva, estamos –y voy a ir ya a las conclusiones– ante un informe que avala la posición política de Ciudadanos de que es necesario reducir, racionalizar y reformar una administración pública, la de Cataluña, con la finalidad muy clara..., la única finalidad es la de disminuir las estructuras políticas y administrativas innecesarias y burocráticas, y que al final lo único que favorecen es lo que nosotros llamamos..., en este caso no es el capitalismo de amiguetes, sino, un poco, estar alrededor del poder, el amiguismo en torno al poder para sobrevivir extractivamente, ¿no?

Debemos de evitar las duplicidades de estructuras. Ello ya no es que solo sea necesario, en realidad es una cosa urgente. Por eso, en consecuencia con eso, y relacionado con la supresión del Consell Comarcal del Barcelonés, bueno, pues el Grupo de Ciudadanos –es verdad que hay otros grupos que también lo han hecho– hemos presentado una proposición de ley para proceder a su supresión. Pero una supresión que desde lue-

go en ningún caso –en ningún caso– a nuestro juicio debe suponer enterrar las responsabilidades, incluso penales, que puedan existir. En ese sentido, pues, lo primero que quiero hacer es agradecer nuevamente la actitud de la sindicatura de trasladar todos los indicios que ellos ya, en la confección del informe, han detectado a la propia fiscalía.

Y complementando todo esto, pues, lógicamente desde Ciudadanos lo que queremos es que se audite el período que va desde el 2011 hasta hoy; que la Oficina Antifraude proceda a llevar a cabo una investigación; que la fiscalía, lógicamente, en base a toda una serie de indicios, intervenga y depure hasta las últimas responsabilidades. Y yo creo que esa es la labor que nosotros, como políticos, tenemos que hacer.

Nada más y muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. I passem a la intervenció del Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Nosaltres no entrarem en la valoració d'un dels informes que s'han presentat, el de Marina Badalona, justament perquè aquest és un tema que està judicialitzat per diverses bandes. I, per tant, seria bo, més enllà de l'opinió que tinguem sobre la mecànica urbanística que s'ha fet servir, els resultats d'aquests processos judicials, alguns en marxa i altres en fase d'investigació, per acabar de pronunciar-nos sobre les possibles irregularitats o no d'aquests.

Deixin-me que els digui que em sorprèn una cosa que ja m'ha sorprès en altres informes, no?, que hem vist: la diferència de criteri..., o, més ben dit, com alguns organismes acaben sent auditats externament per empreses d'auditoria que en fan informes favorables, i després resulta que si haguessin filat una mica més prim probablement s'haurien detectat algunes irregularitats que en els informes d'auditoria no es detectaven, eh?, i que la Sindicatura de Comptes sí que en els seus informes les acaba posant damunt la taula.

Més enllà d'això, jo crec que estem davant d'un organisme... A vegades passen les coses perquè acabem creant organismes allà on no tocaven, eh?, i aquí estem davant d'un organisme supramunicipal impositat en el seu moment, davant d'una realitat supramunicipal real i potent, que era l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Recordo que en el seu moment l'àrea metropolitana va ser dissolta per donar llum o excusa al naixement dels consells comarcals, també, quan la voluntat dels ajuntaments del territori era una altra, eh?

Tant és així que van crear l'Associació de Municipis, que era realment on hi havia la gestió política d'aquesta àrea, i recursos econòmics, eh?, amb recursos econòmics. És cert que després el Parlament va aprovar, amb posterioritat, la Llei de l'àrea metropolitana, que venia a posar negre sobre blanc el que era la realitat, eh? Perquè, clar, si veiem i observem l'anàlisi d'algunes de les entitats que el Consell Comarcal del Barcelonès va anar creant –Regesa i RASSA, que després m'hi acabaré també referint–, són entitats que, sense ser mitjà propi, els ajuntaments o alguns ajuntaments que formaven part del Consell Comarcal del Barcelonès, suposo que per mantenir la respiració assistida d'aquest organisme, atès que tampoc la Generalitat de Catalunya dotava amb suficiència econòmica aquests ens, acaben fent encàrrecs. Però encàrrecs sense dotació, en alguns casos, pressupostària, que això acaba implicant uns problemes financers al Consell Comarcal del Barcelonès..., podríem parlar d'altres consells comarcals, eh?, però al Consell Comarcal del Barcelonès de manera evident.

I sent cert el que posa damunt la taula l'informe de la sindicatura de que la debilitat del control intern era evident, cosa que podríem extrapolar a organismes d'aquestes mateixes característiques, a mi em sorprèn que aquest debat etern sobre el que és mitjà propi o no és mitjà propi..., és a dir, perquè aquí n'hi ha un que actua, no?, que és el consell comarcal, però algú que encarrega perquè algú actuï en funció de que en aquests ens locals que sí que hi han òrgans de control d'habilitació nacional –secretaris, tesorers, interventors–, aquest tema no es posi damunt la taula. És a dir que Regesa o RASSA no poden actuar com a mitjà propi d'algun ajuntament perquè ho és el consell comarcal. Aquest és un debat que ja hem tingut altres vegades, no? A mi el que m'estranya és això, que els serveis jurídics d'intervenció d'aquests ajuntaments no adverteixin

aquest tema o que consideressin que sí que podien actuar com a mitjà propi d'aquests ajuntaments, no?

Ens trobem també amb un fet que..., em sembla que és el 2008, si no ho recordo malament, que també es detecta, que és el deteriorament d'actius; i que no queden reflectits de manera suficientment clara i potent en aquestes entitats, que si ho haguessin estat, probablement als gestors..., no ho sé, però als gestors els hauria pogut induir a la necessitat de..., com que tenien unes entitats, diguem-ho clarament, amb números vermells o vermellíssims, eh?, a prendre alguna decisió. Perquè aquest és un fenomen que no ha afectat només Regesa o RASSA, és un fenomen que ha afectat a totes les societats immobiliàries, però també les públiques, eh? I les que no tenien una dotació econòmica suficient, els seus actius s'han deteriorat perquè els passius els han acabat arrossegant, eh? I hem vist com moltes empreses públiques d'habitatge han hagut de tancar o passar directament a l'Administració que les aixoplugava.

És veritat que el consell ha actuat en zones deprimides de l'entorn metropolità, el dubte és si ho havia de fer el consell o ho havia de fer l'ajuntament respectiu, perquè si ho havia de fer el consell comarcal..., i, en tot cas, no conec les decisions polítiques que van portar a aquesta decisió, del que sí que havia d'haver anat acompanyada –i em remeto a la intervenció inicial– era de la dotació econòmica suficient per no fer entrar en dificultats econòmiques de gestió administrativa i de control del mateix consell comarcal i de les seves entitats associades.

I, finalment, per ajustar-me en el temps, un instrument que hauria pogut ser correcte des del punt de vista social, que era la fundació que gestionava habitatges de lloguer, aquests 298 habitatges de lloguer, veiem que torna..., més enllà del tema del tresorer, eh?, que tampoc no..., la quantitat és la que és, és un tema que no s'havia d'haver produït, també està denunciat i que, per tant, veurem quin és el resultat; però respecte a l'altre, no?, acaba també, o acabem veient també la debilitat d'aquest organisme. Li encarreguem, o li encarreguen la gestió d'habitatges de lloguer a una fundació que no té el suficient múscul financer. I tots sabem que quan entrem en la casuística del lloguer, o tens múscul financer o els passius t'acaben arrossegant, que és el que ha passat aquí: un bon instrument des d'un punt de vista social, que no està musculat financerament de manera suficient, i acaba com acaba.

Acabo, president. Com que aquest és un organisme, des del meu punt de vista, impositat, que es va crear en el seu moment com a..., per justificar la dissolució, pel president Pujol, de l'àrea metropolitana. Jo crec que és un encert, eh?, atès que tenim una àrea metropolitana consolidada, amb recursos econòmics i amb posició política clara, que aquest organisme..., i no entraré en els altres, eh?, però que com a mínim el Consell Comarcal del Barcelonès entri en aquesta fase de dissolució.

El president

Gràcies, diputat. I, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, gràcies, síndic Amat, per la seva exposició. Jo crec que aquest informe precisament el que demostra és que a vegades els informes serveixen, no? No, és veritat, per una vegada..., hi han vegades que s'ha de reconèixer; en el sentit de que, vaja, les sospites sobre com es gestionava el tema de Regesa i RASSA s'han confirmat. S'han detectat més irregularitats; algunes són judicialitzades, d'altres no. De les judicialitzades, òbviament, nosaltres deixem que la justícia faci el seu camí, i els tresorers i els quatre imputats que són en el tema de la Marina, doncs, ja hauran de donar les explicacions. Però igual que a la comissió de la corrupció se'ns van fer suggeriments –és a dir, detectades certes irregularitats, maneres d'evitar-les són aquestes–, jo sí que demanaria, primer, opinió sobre determinades coses que van succeir –que jo crec que és important que ens la doni–, i possibles millores, no?, perquè, al cap i a la fi, de les responsabilitats judicials no en podem dir res, però de la resta jo crec que és positiu que traguem conclusions més contundents, que, vaja, aquest informe ha portat no només a actuacions judicials en determinades coses, sinó que a més, fins i tot, a una proposta de resolució, a una moció sobre la supressió del consell, que s'ha aprovat amb unanimitat de tots els partits polítics que som a la cambra, no?

I és, en primer lloc... Hi han certes irregularitats que són, sobretot, de control, que és el que permet..., de control intern, que és el que permet que es cometin, doncs, encàrrecs, per exemple, en el cas de Regesa, no?, d'obres que no tenen ni finançament ni hi ha projecte, que hi hagin pràcticament compensacions de crèdit. Perquè jo és el que he entès, no?, que fins i tot es feien liquidacions de pagament amb una compensació quasi automàtica. O fins i tot que es fessin *comfort letters*, que és pràcticament donar garantia de finançament, per 41..., que és una barbaritat, però 41 milions d'euros, no?

I una de les realitats és que interventors a vegades es confonien amb gestors, i que hi havia com una certa no cobertura d'aquestes places, no? Quines mesures considera vostè que s'haurien d'adoptar –des d'aquí, eh?–, per impedir que l'Administració local –és que això no només ha passat aquí, vull dir que és recurrent (*l'oradora riu*)– no pugui bloquejar la sortida de places clau sobre control intern? Sobretot en el tema dels interventors, que jo crec que és important.

Respecte dels concursos, els fraccionaments, etcètera, sense desnaturalitzar al final el que són empreses públiques, perquè empreses públiques i ens públics que no són administratius tenen la naturalesa que tenen, no?, però per controlar millor la transparència, quina mesura vostè proposaria que es fes?

Respecte de la Fundació de Pisos de Lloguer, per exemple –això m'ha sobtat una mica, perquè hi ha una clara irregularitat, jo crec que no és anecdòtica, i és que algú faci servir el seu compte corrent per destinar..., bé, el tresorer es va fer transferències directament de l'entitat al seu compte corrent–, mesures on es pugui controlar millor qui hi té accés o si hi haurà un controlador per sobre del tresorer que pugui impedir que això torni a passar, no?, perquè jo m'imagino que sobre això vostès ja van donar, diguem-ne, informació a fiscalia, com acostumen a fer, perquè al marge de que tornés els diners en el seu moment, el delictes, diguem-ne, està comés, no?, igualment.

Jo crec que amb aquestes preguntes..., jo crec que ja és suficient.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el diputat Joan Garriga.

Joan Garriga Quadres

Gràcies, president. En primer lloc, demanar disculpes per haver arribat tard. En segon lloc, estic en substitució del company Benet Salellas. I una prèvia; una prèvia abans d'agrair al síndic major, doncs, la seva presència avui a la presentació d'aquest informe, que sembla ser que tots ens anem posicionant una mica, políticament, davant del fet (*l'orador riu*), per les intervencions; i ho voldria fer com a prèvia, no?

Almenys per nosaltres, per la CUP - Crida Constituent, hi han coses que..., és a dir, el fet de..., davant de l'informe que ens trobem avui..., no ho podem amagar fent unes filigranes parlamentàries, com és la de pensar que a partir d'aquest informe..., doncs, vincular-ho a posicionaments polítics que podem tenir sobre l'organització territorial del país, perquè si depengués del que sabem de molts organismes, haver-los de dissoldre, possiblement hauríem de dissoldre el mateix Govern de l'Estat, per les seves... (*Veus de fons.*) Sí, sí, per les seves relacions que tenen quant a temes de..., en podem dir com vulguem, els sinònims són llargs, la llista de sinònims és llarga, però en temes de corrupció, perquè és el que ens trobem al davant.

I quant a les mesures que deia la diputada del Partit Popular, crec que hi hem de coincidir tots. El fiscal, el mateix fiscal anticorrupció ens va dir aquestes mesures aquí, en aquesta mateixa sala, i ens va parlar del capitalisme de connivència, aquell que permet, doncs, tot el que es diu, tot el que surt en... (*Veus de fons.*) Sí, sí, tot el que surt en aquest informe; és a dir: manca de control intern, gestió comptable dubtosa, contractacions, gestió dels convenis, gestió del personal..., és a dir, tot el que surt en aquest informe, doncs, d'alguna manera forma part d'aquest capitalisme. En podem buscar..., anar..., sortilegis, anar buscant mesures que..., però la realitat..., i el nostre posicionament ja sabeu quin és al respecte.

Dit això, m'agradaria..., i tampoc..., i, perdó, em deixava el company Terrades també. És a dir, no podem amagar el que ens diu l'informe i la realitat sobre la qual estem, doncs, tractant avui..., amagar-ho sobre el posicionament que puguem tenir vers l'àrea

metropolitana o no. Tampoc l'Àrea Metropolitana de Barcelona és un exemple de transparència, ja ho hem dit. En podem parlar, en podem parlar també, però malgrat tot jo crec que és amagar l'ou..., el cap –perdó– sota l'ala i puguem fer-ho, no?

El fet és que jo felicito a..., com a representant del grup, felicitem la presentació d'aquest informe. Presentem també el fet de –ens ho ha dit el síndic major–..., dos aspectes de l'informe. Un, haver-lo agrupat en un sol informe; nosaltres ho valorem positivament pel cas que ens ocupa. I també el fet de les limitacions de l'informe; és a dir, d'haver-se limitat a coses concretes que anaven amb l'objectiu de la resolució aprovada en aquest Parlament, perquè si complex és el tema i els dubtes són grans, doncs, la mar és molt gran i ens podríem haver perdut i ofegat en el tema. I, en canvi, pensem que hi ha hagut a..., l'informe, doncs, reflecteix molt bé, aporta, diguem-ne –aporta– un material valuossíssim i amb certa coherència amb el que vós heu explicat aquí.

És a dir, amb certa coherència, malgrat que ha fet –i deixi-m'ho ressaltar–, doncs, algunes observacions. És a dir, que totes aquelles observacions que apuntàveu, com risc en la gestió, haver anat més enllà del perímetre de les seves funcions, la manca de planificació, és a dir, que es poden en alguns moments vincular amb el que serien coses normals en altres organismes, en el cas que ens ocupa cal pensar que tot forma part d'un tot i d'una voluntat política, que, vaja, que jo no presentaria com a elements, diguem-ne, normals o curiosos, com deia, eh?, aquests entremitjos, o els altres, que són netament, doncs, de jutjat de guàrdia, com es diu vulgarment, perquè tal com estan exposats en l'informe, doncs... Nosaltres els observem així.

I, a més a més, és a partir d'això que també, doncs, hi dona valor i volem posar en valor aquest informe, que és el que a nosaltres ens ha permès portar-ho també a la fiscalia, no?, en aquest sentit. Perquè, com dic i repetim, la sindicatura, doncs, ens mostra situacions irregulars de gestió pública i política de la gestió econòmica, irregularitats en l'organització i funcionament, en la gestió comptable, en les contractacions, en la gestió dels convenis, en la gestió de personal; gestió sospitosa en les diferents empreses participades, encara que hi hagi gent..., i, malgrat el caràcter unànim o unitari que es va fer en la resolució del consell comarcal, la decisió del mateix Consell Comarcal del Barcelonès, no tots pensen, no tots els grups pensen que el grau d'implicació d'aquestes empreses, doncs, és el mateix. Per nosaltres forma part d'un tot, i està bé que s'hagi analitzat com un tot.

Quant a les preguntes a la seva intervenció, doncs, a part del fet d'agrair-l'hi, doncs, hi han algunes preguntes que si estan en el seu ànim contestar-les o en la seva possibilitat, doncs, ens agradaria parlar-ne. Heu parlat que davant de la fiscalia s'està fent, és a dir, s'està gestionant el fet, i ens agradaria saber si es pot precisar molt més. És a dir, s'estan fent diligències prèvies o no s'estan diligències prèvies? Ja sé que no és de la seva incumbència, però ja que n'heu parlat ens agradaria veure si podem precisar molt més, perquè ho desconexem.

L'altra és que a partir de l'informe es fan tota una sèrie de valoracions d'actius i passius; però, bé, els actius és el que ens interessa. I la pregunta seria si els valors adjudicats en l'informe als actius són ajustats al mercat. És a dir, els podem tenir com a valor d'ús, ja que l'experiència ens està dient que tot allò que posem a la venda, doncs, està molt per sota del preu que estava valorat, vull dir..., llavors, quina opinió és al respecte?

L'altra seria fins a quin punt aquestes valoracions, doncs, són elements clau, o què en penseu; si poden ser determinants alhora. Perquè sabeu que el consell, a part de la seva mateixa dissolució..., que ho ha fet amb condicions, cal dir-ho –ho ha fet amb condicions–; és a dir, no ha fet un acte de fe de dissolució per dir allò de «mort el gos, morta la ràbia», sinó que va ser precisament, diguem-ne, votada unànimement la resolució de dissolució, sempre que es donessin unes condicions de seguir investigant, de col·laboració amb la fiscalia i de col·laboració amb la Sindicatura de Comptes. Que aprofito per preguntar-l'hi també: el consell comarcal s'ha posat en contacte amb la sindicatura a partir del que va aprovar amb referència a posar-se al servei de la sindicatura? És una pregunta que també m'agradaria que em respongués, si és que han tingut alguna mena de contacte o el consell s'ha posat a la seva disposició per aclarir tot el possible.

Fins a quin punt, doncs, aquestes –torno a enganxar el fil–, totes aquestes valoracions són elements clau per decidir una altra de les propostes que plana, és a dir, si és que hem d'anar cap a un concurs de creditors de les empreses o no. És a dir, per què s'han

de dissoldre i passar el patrimoni d'actius i passius a altres organismes? És el convenient? Els números que ha fet la fiscalia, o la fiscalització que ha fet la fiscalia ens ajuda a poder discernir si és millor això o anar cap a un concurs de creditors clàssic?

Aquests..., per nosaltres, continuem pensant que tots els temes que porta l'informe de la sindicatura són elements clau per tenir en compte les propostes de la mateixa..., de la voluntat de la mateixa dissolució del consell comarcal. I hi ha una cosa que ens preocupa enormement, no sé si ens la podreu... És a dir, pensem que hi ha una voluntat en algunes organitzacions polítiques de passar-ho tot com un paquet, i a nosaltres ens fa realment por. És a dir, que..., no tant por en el sentit del que deia abans, perquè pensem que abans de dissoldre's re s'ha de saber molt bé, s'han de tenir uns números clars, s'ha de tenir un coneixement ampli del que dissoldrem i cap a on ho traspassem, a qui ho traspassem, quines són les voluntats polítiques que acompanyen tota aquesta transmissió, o aquest traspàs d'actius i passius, eh?

I, evidentment, per tal de no deixar res sota la catifa, com deien alguns, però també ens interessa saber si és una solució correcta econòmicament, o si és viable i és la millor, presentar-ho tot com un paquet, o hem d'anar cap a posicionaments més, diguem-ne... I aquí torno a l'informe, és un informe que aplaudim que s'hagi fet en un tot, però que no treu que n'hagin de fer més sobre les parts.

Aquestes serien les preguntes que ens agradaria que...

El president

Gràcies, diputat. I ara té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, la diputada Carmina Castellví.

Carmina Castellví i Vallverdú

Gràcies, president. Gràcies, síndic major per l'informe que ens presenta avui, perquè ens demostra com de malament es poden fer les coses si una administració pública no és curosa a l'hora de complir la normativa sobre contractació pública.

A banda del tema de les transferències de fons del tresorer de las Fundació Pisos de Lloguer, que és segurament la més grollera de les irregularitats detectades per la sindicatura i que ha de ser perseguida administrativament i també judicialment, l'entramat d'empreses públiques que ens descriu el vostre informe i les seves pràctiques de funcionament són un bon exemple de què no s'ha de fer en una administració local, ja sigui un consell comarcal, una diputació, un ajuntament o la més petita de les entitats municipals descentralitzades del nostre país.

Si es creen empreses públiques solament per a eludir els controls de legalitat i presupostari que la llei encarrega als funcionaris d'habilitació estatal de l'Administració territorial que crea aquestes societats –secretaris, interventors i tresorers–, anem malament. Fins i tot el seu informe detecta que el consell comarcal va permetre que la gerència i la tresoreria fossin exercides per la mateixa persona i que va crear dues societats –Regesa i RASSA– amb les mateixes funcions, la qual cosa ens demostra que almenys una d'elles era innecessària i que és un indicatiu més de la voluntat de crear empreses que no responien a necessitats reals, sinó que pretenien dissimular les males pràctiques que si s'haguessin fet directament pel consell comarcal haurien estat fàcilment fiscalitzades i denunciades per diversos grups polítics, per la premsa, o fins i tot directament per la ciutadania.

El llistat d'irregularitats ens provoca indignació, però al moment també moments d'incrèdula, perquè, com es podia actuar de forma tan grollera i matussera? Són contractes adjudicats a dit i sense expedient de contractació que superaven el llindar establert per la llei per als contractes menors; adjudicacions basades en informes poc motivats i utilitzant criteris de valoració no previstos als plecs o contraris a les directives europees; ús abusiu de contractes *in house* per eludir la normativa de contractació pública en casos en què la utilització dels sistemes de selecció oberts i públics era preceptiu; obres amb importants sobre costos que no han estat sempre suficientment motivats ni justificats, es tracta de la utilització de la trampa dels successius modificats de projecte que cada cop que es redacten suposen un increment del cost de les obres sense que es demani cap explicació o responsabilitat a qui no va preveure aquesta necessitat de dur a terme actuacions no previstes al contracte i al projecte inicial.

I això ens fa preguntar-nos: és que els projectes d'obra i els contractes es feien voluntàriament incorrectes o incomplets per tal de poder, després de l'adjudicació, tirar de veta dels modificats de projecte on no hi ha cap control i tampoc els controla ningú?

El presumpte enriquiment il·lícit que detecta la sindicatura mereix que li destaquem una mica d'atenció, perquè les operacions urbanístiques, les permutes i les compravendes són força sospitoses. Vostè, bé, el síndic, dediquen un apartat complet al seu informe a descriure les irregularitats detectades en contractes privats, sobretot en la gestió de la construcció i l'explotació del port de Badalona. L'actuació del conseller delegat de la societat pública comarcal és completament deplorable, aliena el patrimoni de Marina Badalona SA a preus inferiors al mercat i adquireix compromisos que suposen despeses importants no assumibles pel consell comarcal. Només cal que ens llegim l'apartat 12 de la pàgina 76 del volum IV del seu informe per veure llistades les permutes i compravendes amb clars indicis d'infravaloració respecte al preu del mercat. Qui en treia benefici d'aquestes operacions a tan bon preu? On anaven a parar els diners que s'estalviaven els adquirents, que veien com s'incrementava el seu patrimoni sense haver de pagar el que tocava?

Com ja s'ha dit, el passat 15 de març, el Ple del consell comarcal va acordar per unanimitat la seva pròpia dissolució, i properament es tramitarà el projecte de llei per fer-ho efectiu. Però això no ha de ser obstacle per exigir una investigació administrativa acurada i la presa de mesures en aquest àmbit, i sobretot una investigació judicial que vagi més enllà dels incompliments de les normes de dret administratiu i trobi els autèntics beneficiats a títol lucratiu de totes aquestes irregularitats, així com els responsables que hi pugui haver a nivell penal.

Agraïm a la sindicatura que fa i ha fet una ingent tasca d'inspecció en les administracions locals de Catalunya. I afortunadament podem dir que el cas del Consell Comarcal del Barcelonès no és representatiu del funcionament dels nostres consells comarcals, la immensa majoria dels quals són un exemple de correcta gestió dels migrats recursos públics dels que disposen. I per això mateix, per defensar la bona praxis de la majoria d'administracions territorials catalanes, cal arribar fins al final en la investigació del cas del Consell Comarcal del Barcelonès i depurar totes les responsabilitats fins a les seves últimes conseqüències; que l'ovella ronyosa no ens embruti tot el ramat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per donar resposta a les qüestions plantejades, té la paraula el síndic major, el senyor Jaume Amat.

El síndic major

Gràcies, president. No m'allargaré tant com en la presentació, perquè a més tampoc hi ha hagut tantes preguntes; però sí que volia fer algunes matisacions.

La primera, el comentari del senyor Terrades respecte a... Jo també a vegades em pregunto com és que l'auditoria interna dona una opinió favorable sense observacions –jo també m'ho pregunto. Però, dit això, sí que és cert que a vegades..., i en aquests casos les opinions són favorables, però en part es fa èmfasi on es determina aquells riscos. És a dir que no és tan net. És a dir, no són opinions netes, sinó que d'alguna manera sí que hi ha determinats els riscos. També és cert que l'auditoria externa només és financera, aleshores no surt d'aquí. Però a vegades sí que hi han bastantes diferències respecte a les conclusions que donem nosaltres.

Sobre el tema dels encàrrecs de gestió, que ha sortit aquí, que ha sortit en l'informe anterior i que sortirà sovint, voldria dir dues coses. Primer, com a informació de més a més, en aquesta comissió arribarà d'aquí a poc l'informe que vam aprovar a la sindicatura que analitza tots els encàrrecs de gestió fets per la Generalitat, i analitza una mica quin és l'àmbit d'aquest, i on probablement unes quantes de les respostes que han sortit aquí, i que surten sovint en aquesta comissió, potser estan en aquell informe.

Respecte a això, diria que el problema dels encàrrecs de gestió és que és una figura que s'ha utilitzat cada vegada més –no aquí, sinó a tot Europa–, i aleshores, davant d'aquesta utilització, Europa el que ha fet és intentar acotar la normativa. Per què? Perquè estaven..., el creixement d'aquests encàrrecs estava donant-se cops amb el que seria la competència, perquè, d'alguna manera, si anem utilitzant aquests encàrrecs estem

desvirtuant la competència en els mercats determinats on es juga. Aleshores, això ha fet que s'acoti molt la normativa i que se sigui molt estricte respecte a què és un encàrrec i a què no és un encàrrec.

Exemple, en el cas concret del consell comarcal, és que així com he dit que RASSA i Regesa no podien actuar com a mitjà propi dels ajuntaments del consell comarcal, sí que diem –i surt en l'informe– que la fundació sí que pot actuar. Per què? Perquè en el patronat de la fundació està el consell comarcal i els ajuntaments. Aleshores, perquè hi són, els ajuntaments, en el patronat de la fundació, lògicament la fundació pot ser mitjà propi dels ajuntaments. Però en el consell d'administració de Regesa i RASSA no hi són, els ajuntaments, sinó que hi ha el consell comarcal. I aquesta és la raó; és a dir, probablement és una raó molt legal, però la interpretació que fem..., no només nosaltres, sinó que la impressió jurídica normal és que la idea és acotar-ho; és a dir, no deixar màniga ampla perquè es pugui utilitzar aquest mitjà, sinó acotar-ho al que és la realitat legal. I la realitat legal deixa molt clar que la intervenció ha de ser a partir de les entitats amb qui estiguin d'alguna manera vinculades. I la vinculació d'aquestes empreses amb els ajuntaments és mitjançant el consell comarcal.

Del tema del deteriorament dels actius –i després ha sortit el tema en alguna de les valoracions–, el que fa la sindicatura en l'informe, com fem sempre, són dues coses. Primer, aplicar el pla de comptabilitat, és a dir, la norma aplicable a cada moment. El pla de comptabilitat és molt clar respecte a com es valoren els actius a cada moment; depèn de cada pla, però al pla aplicable. I aquest és el que determinem. Una altra cosa és que a més hi han normes, com en processos d'expropiació i altres processos, on la norma diu que ha d'haver-hi un valorador extern independent que doni el valor de mercat per comparar-ho amb els diferents valors del procediment; que també surt, en diversos informes, quins són aquests valors. És a dir, aquí no determinem res, sinó que diem: o és el pla de comptabilitat que diu el que ha de dir, i si es compleix es compleix, i si no es compleix així ho determinem; o és la norma que diu que ha d'haver-hi un valorador independent que marca el valor dels actius, i com a tal veiem si existeix aquesta valoració o no, i fins i tot analitzem si s'allunya molt del valor finalment actuant.

Està clar, em pregunta sobre possibles millores. Està clar, aquí podríem estar parlant tres dies sobre possibles millores, és a dir... (*l'orador riu*), perquè n'hi han moltes, és a dir... Jo..., només detalls. I han anat sortint, perquè en la mateixa..., en el desplegament de la pregunta ja hi havia, quasi, la resposta. És a dir, en temes de control surt sovint. Les mancances de control, moltes vegades provocades en el món local..., i no només passa aquí, com hem vist moltes vegades, pel tema de que les figures clau d'interventor, tresorer i secretari –a vegades en són tres, a vegades en són dues, depèn de la dimensió de l'ajuntament– moltes vegades no estan cobertes; estan cobertes malament; estan cobertes amb molt bona voluntat, però amb gent, potser, no amb capacitat per fer-ho. Això és un risc molt important que nosaltres l'anem..., cada vegada que surt l'anem determinant, i que aleshores insistim que és un tema que s'ha de solucionar. Potser..., i no posem propostes, perquè no m'atreveixo a posar propostes. Potser canvia la norma i determina una altra manera de poder accedir a aquestes places, però ara no tenim prou antecedents com per posar propostes. Però potser canviant la norma ho arreglaríem.

Després, sistemes de control molt..., un tema que surt bastant sovint i que, a més, expressament l'he mancat; potser és un tema molt concret. El fet de que un responsable de gestió econòmica tingui signatura única per moure fons és una cosa molt senzilla i ja és un risc molt elevat, és a dir, perquè aquest home es pot tornar boig i aleshores va signant talons, se'ls ingressa al seu compte corrent, els torna per aquí o els fa servir per al que sigui. Una cosa tan senzilla com que en qualsevol òrgan públic ha d'haver-hi una signatura col·lectiva de dos o tres responsables diferents per poder moure fons..., aquesta cosa, que és molt senzilla, ja és una gran solució en molts casos. Perquè aquí ha sortit dues vegades, és a dir, ha sortit amb Marina Badalona, on aquest senyor anava signant i anava pagant, i ha sortit amb el tema del tresorer, que és un tema ja molt concret, però, bé, que també passava el mateix, és a dir, podia moure fons perquè se li permetia fer-ho.

Després, moltes vegades diem..., moltes vegades nosaltres no posem recomanacions, perquè la recomanació és que es compleixi la llei, és a dir, que per això està; és a dir, aleshores no té sentit recomanar que es compleixi la llei, perquè és obligació de qualsevol responsable polític o administratiu complir la llei. Però aleshores el que fem és

determinar què diu la norma. Si diem que aquesta norma no es compleix, doncs, que es compleixi. És a dir...

D'una manera molt, molt..., potser me'n vaig del que em tocava. Allò de Marina Badalona, la nostra crítica no és tant que s'hagi construït un port, que s'hagi millorat el front marítim de la ciutat de Badalona, que s'hagi reconvertit una zona deteriorada, etcètera, i s'hagi convertit en un port amb possibilitats de futur. Aquí..., primer, que no ens tocava, però és que, a més (*l'orador riu*), jo personalment no ho crítico, sinó que el que critiquem és la manera de fer-ho. I acabo dient: es podia fer igual fent-ho bé. És a dir, no és que no es podia fer d'una altra manera, es podia fer bé seguint la llei, complint amb tots els requeriments, podria tenir Badalona el mateix o millor port del que té ara, i es podia..., hauria sigut això, o sigui, no és que no es pogués fer d'una altra manera, es podia fer ben fet, és a dir...

Doncs, aquí, una mica, moltes vegades és l'anàlisi... I, a vegades, normalment surt a les alegacions, perquè l'allegat, està clar, s'ha de defensar d'alguna manera, i sempre es defensa dient: «Home, miri vostè què hi ha i miri vostè què hi havia, aleshores haurien d'estar contents, m'haurien d'estar aplaudint, perquè abans hi havia porqueria i ara tenim un port que funciona.» No, no, si això no..., no l'hem criticat, és a dir, no va per aquí l'informe, l'informe..., és els mitjans que heu utilitzat per arribar a aquest final; és a dir, el mateix final pot ser molt bo, però faci-ho ben fet, és a dir...

Igual que amb els pisos de lloguer. Per descomptat, ha d'haver-hi..., hi ha la funció social, molt important, de tot el tema dels pisos de lloguer; però facin-ho bé, controlin els rebuts. A vegades hi havien..., a l'informe surt que hi havien rebuts que no es controlaven. Hi havien pujades, hi havien costos que no s'inclouen en els rebuts, hi havien..., etcètera. És a dir, faci-ho bé –faci-ho bé–; faci-ho igual, però faci-ho bé. Aleshores el resultat seria bo.

El tema de la fiscalia, el que sé. El que sé és que, lògicament..., a més, a la fiscalia, quan li vam donar les dades –això és un tema molt concret–, és clar, tenia por de la prescripció, és a dir, perquè havia passat molt temps. La prescripció no s'atura fins que no entra en òrgan judicial; aleshores, mentre ho té la fiscalia, la prescripció segueix el termini.

Aleshores el que va fer la fiscalia, lògicament, és –després ja no depèn..., això ja és fora de la història (*l'orador riu*) de la sindicatura; però perquè ho sé, per això els hi dic–, una vegada analitzada la documentació, més la que ella va generar, va entrar-ho en un jutjat d'instrucció de Badalona, que em sembla que és on està, perquè de manera..., en el moment en què s'entra el procés, lògicament es talla la prescripció i, a partir d'aquí, el procés segueix endavant; això és el que sé, és a dir, i ara..., possiblement no és massa actual aquesta informació, però jo crec que encara deu estar en instrucció en un jutjat a Badalona, que és l'àmbit jurisdiccional, que és el que li toca.

Si el consell comarcal s'ha posat en contacte? No. Amb el consell comarcal hem tingut la relació que hem tingut, que ha sigut la normal mentre es realitza un procés de fiscalització. És a dir, doncs, hem estat treballant amb ells, ens han donat la informació i, en el procés d'alegacions, vàrem assegurar-nos amb els responsables, amb el president i amb el gerent del consell comarcal actual, per analitzar el contingut d'aquestes i és l'última vegada que els hem vist. Jo..., no els hem vist més; és a dir... Però, bé, és normal, eh?, vull dir, amb altres institucions tampoc és que..., una vegada fet aquest pas, seguim tenint relació. I no vol dir això que no s'hi hagin posat perquè no vulguin; simplement, que no s'han posat en contacte amb nosaltres.

El tema de les empreses i si és millor dissoldre's o no, també els avançaré un tema que..., no sé si és resoldrà; potser, m'estic avançant en una cosa que després diran: «Home, no n'hi havia per a tant.» En el nostre pla de treball –i és un projecte de fiscalització que tenim obert–, estem analitzant, de totes les empreses –només del perímetre Generalitat, perquè, si no, se'ns n'anava molt lluny– que en el seu dia es van dissoldre, quin és l'efecte econòmic d'aquesta dissolució. Doncs..., que és molt difícil de calcular, eh? Per això estem aquí aturats, a veure si ens en sortirem.

És a dir, si realment la dissolució d'unes entitats durant un temps determinat ha suposat un benefici o no per a l'Administració, tenint-ho en compte tot, és a dir, no només que s'han deixat de pagar sous..., que moltes vegades no és així, perquè si són funcionaris no se'n van al carrer, sinó que els readmeten en un altre àmbit i només, potser, hi ha

el sou del gerent i del lloguer de l'oficina. Però, bé, és un procés en què estem en marxa, és a dir..., i pot ser interessant. No sé com acabarà, perquè estem a l'inici. És a dir, del resultat d'aquest, aquesta comissió en podran discutir el dia que s'acabi i el dia que ho presentem.

Aleshores, a partir d'aquí, si és bo o si és dolent depèn de cada cas, depèn de... I, lògicament, al darrere –també ho ha dit algú de vostès–, hi ha, lògicament, una anàlisi que s'ha de fer, política, és a dir, del moment..., això, lògicament. I després l'anàlisi del que seria rendibilitat, eficàcia, a efectes de resultats varia també en el temps. És a dir, nosaltres a la sindicatura moltes vegades ens plantejem un tema que se'ns fa difícil determinar als nostres informes, que probablement no es toca tant, de per què això s'ha fet mitjançant una societat anònima, o s'ha fet mitjançant una fundació, o s'ha fet mitjançant un organisme autònom, o s'ha fet directament, és a dir, perquè moltes vegades no t'ho explica a cap lloc.

És a dir, dones per bo que això ho fa una societat anònima i dius: «I per què una societat anònima?» O per què una fundació? Que, a més, les fundacions, inicialment, eren el menys públic de tot, perquè les fundacions inicialment eren totes privades. És a dir, això és un plantejament que se'ns escapa, no? Però també es podria plantejar, és a dir, perquè l'instrument societari que utilitza l'Administració per executar les seves polítiques és un tema que també es pot debatre, aquí o on faci falta, és a dir...

I em sembla que, més o menys, ja ho he comentat tot. Si hi ha alguna cosa més..., i, si no, aquí acabo les meves notes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic major. Algun grup vol fer alguna intervenció? *(Pausa.)* Doncs, moltes gràcies.

D'acord amb els altres membres de la Mesa i de conformitat amb els articles 182.5 i 183.5 del Reglament, els anuncio que els grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució congruents amb els informes debatuts en els punts 1, 2 i 3 de l'ordre del dia fins a les dotze del dia 8 de maig de 2017. Les propostes es trametran als grups parlamentaris, que podran presentar propostes de resolució transaccionals fins al moment en què es reprengui la sessió, la qual es reprendrà el dia 8 de juny a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i un minut.